

XV. ÉVF. 1914. 4. SZÁM.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZE GÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÜL

KIADJA

AZ ORSZÁGOS OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Ára egy évre 3 korona.

Megjelenik minden hó elsején.

Stephaneum nyomda r. t.

Központi oltáregyesületi érem.

Hivatalos oltáregyesületi érem. Kapható: Oltáregyesületi iroda. Budapest IX., Üllői-ut 77. Egy darab ára ezüst kivitelben: 2.60 korona. Aluminium kivitelben: 90 fillér.

Női kézimunkákhoz

szükséges hímzőanyagok nagy választékban legolcsóbb árban kaphatók. — Képes árjegyzék bérmentve. — Intézeti és iskolai szállítók.

BERGER ÉS FEISZINGER

Budapest, IV., Korona-utca 4. szám. ☒

Kitűnő bérmanjándék! «Jézusom, örömm» imakönyv. Bőrötés vörösvágással: 2 korona, aranyvágással: 3 korona 50 fillér, párnázva: 4 korona.

ÖRÖKIADÁS

az Országos Oltáregyesület havonként megjelenő hivatalos közlönye.

TARTALOM: A hercegprimás körlevele az oltáregyesületekről s azok viszonyáról a budapesti központhoz. — *Pázmándi*: Krisztus az Olajfák hegyén. — *Dr. Baburx László*: A feltámadás öröme. — *Rudnyánszky Gyula*: Az élet vándorútjain. — Történelmi tár. *Timár Kálmán*: Rákóczi husvétja. — *Gyuhori szentáldozás*: Rovatvezető: *Reviczky Aladár* főmunkatárs. A férfiak gyakori áldozásáról. — Eucharisztikus szövetség Ausztriában. — *Jézusom, örömmöm*. Rovatvezető: *Dr. Szyllaba Emil*. *Igazgató b.*: Szent Tarzicius itthon — Fehérvasárnap. — *Komlósy Miklós*: Aranypillangók. — Eucharisztikus szövetségek. — Feslő bimbók. A kis Kovács és a nagy Kovács. — Röptében a nagyvilág körül. — Egyesületi élet. — Kimutatás.

A hercegprimás körlevele az oltáregyesületekről s azok viszonyáról a budapesti központhoz.

Az 1913. évi november 7-én tartott püspökkari tanácskozmány az oltáregyesületek elterjedését, egyházmegyei és országos szervezését kívánatosnak mondotta ki és helyeselte a bécsi eucharisztikus kongresszus magyar szakosztályának erre vonatkozó határozatát.

Ennek a püspökkari óhajtásnak megfelelőleg az esztergomi főegyházmegyében következőleg rendelkezem:

1. A budapesti középponti Oltáregyesületet, amely a római törzstársulatba 1882. január 1-én bekebelezetett, az esztergomi főegyházmegye területén az összes oltáregyesületek központjának jelentem ki. Igazgatója egyszersmind az esztergomi egyházmegyei oltáregyesületek legfőbb igazgatója.

2. Mivel a pozsonyi oltáregyesület csak egy évvel későbbben létesült, mint az 1859-ben alakult budapesti, a római anyatársulatba szintén szabályszerűleg bekebelezetett s Pozsony vármegye területén kezdettől fogva a budapesti központtól függetlenül működött: azért a pozsonyi oltáregyesület mint Pozsony város és vármegye központja továbbra is önállóan működik, tagjairól törzskönyvet vezet, a tagsági díjakat és adományokat bevételezi s azok felhasználásáról gondoskodik. Megkívánom mégis, hogy a pozsonyi oltáregyesület olyan viszonyba lépjen a főegyházmegyei és országos budapesti központtal, amilyen viszonyban vannak

ezzel azon egyházmegyei központi oltáregyesületek, amelyek az országos központhoz csatlakoztak. Kötelessége lesz tehát tagjainak létszámáról, a beérkezett adományokról, a végzett munkáról évenként Budapestre (IX., Üllői-út 77.) jelentést tenni és a templomsegélyezések tervezetét végrehajtás előtt a budapesti központnak bemutatni. Ezt azért tartom szükségesnek, mert ha az egyes oltáregyesületek egymásról mítsem tudva végzik a segélyezést, előfordulhat, hogy egyes szegény templomok két helyről is kapnak ajándékot, más érdemesek pedig egy helyről sem. Egyébként a budapesti központ a pozsonyi oltáregyesület szétesztási tervezetét meg nem változtathatja, hanem csak tudomásul veheti és észrevételeket tehet rá.

A pozsonyi központ területén is az oltáregyesületek hivatalos közlönye a budapesti központi oltáregyesület kiadványa az «Örökimádás» lesz. Óhajtandó volna, hogy a pozsonyi oltáregyesület a saját kiállítása előtt vagy után egyes templomfőszerelesei tárgyait a budapesti központban is kiállítsa s hogy tehetsége szerint anyagilag is támogassa az országos központot, mely az Örökimádás-templomát és az oltáregyesület házáat nagy költséggel létesítette és fenntartja. A kiállításon való részvétellel és az anyagi támogatás azonban teljesen a pozsonyi oltáregyesület vezetőségének elhatározásától függ.

3. A főegyházmegye egyéb városaiban és községeiben csak fiókolta-regyesületek létesülhetnek, amelyek tagjaikat a budapesti, illetve Pozsony vármegye területén a pozsonyi oltáregyesületbe beiratni kötelesek.

A nagyobb városokban, ahol elegendő számban vannak olyan buzgó úrhölgyek, akik az oltáregyesületnek első feladatán, az eucharisztikus Úr Jézus imáadásán kívül a második feladatot, azaz a szegény templomok fölruházását nemcsak pénzádománnyal, hanem munkával is akarják megvalósítani, ott a fiókolta-regyesületeket elnökséggel és választmánnyal is lehet szervezni.

Az egyházmegye területén máris több városban (Esztergom, Nagyszombat, Komárom, Érsekújvár) vannak ilyen dolgozó fiókolta-regyesületek s ezek megalakítását a többi nagyobb városokban és községekben (Selmecbánya, Léva, Balassagyarmat, Ipolyság, Bazin, Szentgyörgy, Modor, Szokolca, Nagytapolcsány, Szentendre) is ajánlom.

Ezek a dolgozó fiókegyesületek csak a saját városuk vagy községük területén befolyó adományokat dolgozhatják föl, de más oltáregyesületek rendes tagsági díjait el nem fogadhatják. Működésükről évenként jelentést kell tenniök a budapesti, illetve a pozsonyi központnak s a központ támogatására bizonyos összeget kell küldeniök. Munkájukat saját városukban kiállítják és fölöle szabadon rendelkezhetnek, de fölosztás előtt

kötelesek a tervezetet a központnak bemutatni és annak esetleges észrevételeit figyelembe venni.

4. A községek oltáregyesületei a tagsági díjakat és egyéb adományokat minden levonás nélkül beszállítják a budapesti, illetve Pozsony vármegye területéről a pozsonyi központhoz. Segélyezések iránt az összes folyamodványokat az országos központba (Budapest, Központi Oltáregyesület Irodája, IX., Üllői-út 77.), illetve Pozsony vármegye területéről a pozsonyi oltáregyesülethez kell címezni.

5. Ami az oltáregyesület szervezetét illeti, az egyházmegyei és országos főigazgatót, valamint a pozsonyi anyatársulat és a főkegyesületek igazgatóit a főpásztár közvetlenül nevezi ki. Az igazgatók kinevezéséről az egyházmegyei és országos igazgató, a Pozsony vármegyeiekéről a pozsonyi igazgató is értesítést kap. Az elnöknőt, a választmányt a társulat szabályai szerint választják. A dolgozó fióktársulatok az elnök és választmányi tagok neveit bejelentik a budapesti vagy a pozsonyi központnak. Budapest csak a főegyházmegyei hatóságnak, Pozsony pedig úgy az egyházmegyei hatóságnak, mint az országos központnak tesz jelentést. Ahol dolgozó hölgytagok nincsenek, ott az oltáregyesület igazgatója és a terjesztőnk, vagy ahol igazgató nincs, csak a terjesztőnk vezetik az oltáregyesületet a központi igazgató utasításai szerint. Azon plébániák lelkészeit, amelyek területén az oltáregyesületnek tagjai vannak, de igazgató még nincs, tegyenek nekem haladéktalanul jelentést.

6. Óhajtom, hogy az oltáregyesületet lehetőleg minden plébánián megalakítsák a lelkipásztorok. A tagok nem vállalnak vele más kötelezettséget, minthogy nevüket a társulat törzskönyvébe beírassák, havonként egy órai szentségimádást végezzenek s a szegény templomok fölsegítségére alamizsnát — legalább havi két fillért — adjanak. Ezzel szemben szinte kiszámíthatatlan az a lelki haszon, amely a jól vezetett oltáregyesület révén a hívekre hármlik.

Minden alakulásról az egyházmegyei hatóságnak és a budapesti, illetve a pozsonyi anyatársulatnak jelentést kell tenni. Ez utóbbiakhoz a tagok névsorát is be kell küldeni a társulati törzskönyvbe iktatás végett.

7. Hogy a tagok a havi szentségimádást elvégezhessek, gondoskodjanak róla a helyi igazgatók, hogy kisebb községekben havonként egyik vasárnap vagy ünnepnap délutánján legalább egy órai oltáregyesületi ájtatosság tartassék szentségkítéssel és szentbeszéddel. Nagyobb helyeken pedig az oltáregyesületi vasárnapon a legméltóságosabb Oltáriszentség egész nap legyen kitéve s a tagok fölíváltva végezzék a szentségimádást. A templomokban az oltáregyesületi adományok részére külön perselyt kell fölállítani.

8. A társulati szellem fejlesztése, a tagok lelki nevelése céljából kívánatos, hogy a tagok minél nagyobb számban járassák az oltáregyesületek hivatalos lapját, az «Örökimádás»-t, amelynek kiadóhivatala Budapest, IX., Üllői-ut 77. alatt van.

Közös szervezet minél tökéletesebb kiépítése és a közös ügyek megbeszélése végett tartatni szokott egyházmegyei és országos oltáregyesületi igazgatói értekezleteken az igazgatók vegyenek részt s általában kövessék tanulékony és engedelmes szívvel a főegyházmegyei és országos központ utasításait és tanácsait, amelyek a szent ügy előmozdítását célozzák.

9. Az oltáregyesület megalakulásától kezdve a jövedelem tekintélyes részét képezték azok a misestipendiumok, amelyeket az egyházmegyei papság az oltáregyesület javára följánlott. Már 1867. dec. 1-én 1457. sz. alatt dicsérettel emlékezik meg az egyházmegyei hatóság a papság ezen áldozatkészségéről és a stipendiumok följánlását az oltáregyesület szent céljaira melegen ajánlja. XIII. Leo pápa Vigilanti, majd X. Pius pápa Ószentsége Ut debita kezdetű rendeletei után a misedíjak átengedésének szokása a budapesti oltáregyesületnél teljesen megszűnt. Pedig Krisztus földi helytartói az idézett rendeletekkel csak az intenciókkal való kereskedésnek megszüntetését célozták s nem akarták a legszentebb célokra a papság áldozatkészségét csökkenteni. Az intenciók kezelésében elrendelt változás után is a papság szabadon rendelkezik azzal az összeggel, amelyet misestipendium fejében kézhez vesz s az oltáregyesületnek is juttathat belőle.

Fölhivom azért tiszt. Papságomat, hogy az általa elvégzett szentmisékért kapott alamizsnából néhány koronát nagylelkűen az oltáregyesületnek, a budapesti, illetve a pozsonyi központnak, beküldje s így az oltár szolgálatában nyert jövedelmezések egy részét az oltár díszítésére fordítsa. Az oltáregyesület miseintenciók közvetítésével ezentúl sem foglalkozhatik, azért attól intenciókat kérni vagy hozzá ilyeneket elvégzés végett elküldeni nem szabad, de az egyházmegyei papság az esztergomi érseki hatóságtól bármikor kaphat intenciókat és megfelelő stipendiumokat, ha maguktól a hívektől nem kap elegendő számban. Így tehát mindig módjában van, hogy el nem foglalt napokon stipendiumért applikáljon és nem volna érzékeny áldozat, ha az Isten házának ékeségeért tehetségéhez képest néhány stipendiumképen kapott koronát az oltáregyesületnek ajándékozna.

Krisztus az Olajfák hegyén.

(Gondolatok a szenvedő Jézusról az Oltáriszentség előtt.)

ŐSZ FELÉ járt az idő. A nap sugarai már eltűntek a láthatáron. A templom ablakán homályosan szűrődött be a gyér esti világosság. Az öröklámpa halványvörös fénye, oly titokzatosan lobogott fel-fel, hol kisebb, hol nagyobb fényt árasztva maga köré; s egy-egy erősebb fellobbanásnál oly titokzatosan csillogott fel a félhomályban a tabernakulum aranyos ajtaja.

Csend körülöttem mindenütt.

Ott térdepeltem a szentély egyik padjában s néztem szeretettel az oltárszekrényre s gondolataim annak isteni Királyára irányultak.

Keppen voltunk: az Úr és én.

Mindig sötétebb lett. Szobor, kép elhomályosodott. S e jóleső csöndben jutott eszembe az értünk sokat szenvedett Krisztus az Olajfák hegyén! Mily keserves az éjszakája akkor! Egyedül, magában, egy hegy tetején imádkozik az Isten Fia: «Atyám, ha lehetséges, muljék el Tőlem e pohár», de utána teszi, mintha sokat mondott volna, mert hisz neki szenvedni kell egy egész világért, századok bűneiért — «de né az én akaratom legyen, hanem a Tied!»

Igen, neki szenvedni kell! A messze távolból századok ködéből Feléje sok fájdalmas esdő szem tekint, kik lelkük sebeit mutogatják — egyik szánalmasabb, mint a másik; — arcuk beesett, szemük tekintete oly révedező... S a kesergő Mesternek megesis rajtuk a Szive: Ecce venio! Ime, én jövök! Hozzátok megyek, szenvedő lelkek, hogy könnyeiteket letöröljem, sebeiteket bekötözsem, lelketeket meggyógyítsam!

Az édes Jézus imádkozik.

A getszemáni kert fái friss éjjeli tavaszi szellő zúg végig. A fák ágai oly siralmas hajlongással integetnek, mintha rájuk is nehezednék a kesergő Istenember terhe.

S a Mestert fájdalom lepi meg. Szívét ismét ujabb tör járja át. Judásra gondol, a hűtelenre.

Majd három évig volt mellette. Ő is egy volt a tizenkettő közül. Ő is ott volt a nyolcboldogság hegyén. Hallotta a szelid s a szegényeken szánakozó Mester jóságos szavait, ki mindenkinek, ő neki is boldogságot ígért és hozott. S ő mégis máshol keresi azt. Látta sírni, zokogni a bűnbánó Magdolnát, de az ő szeméi szárazak maradtak; pedig lett volna oka neki is földre borulni. Az örök mennyországot hirdető Jézus szavait is hallotta, hogy «gyűjtsetek magatoknak kincseket, melyeket a rozsda és a moly nem emészt»; — s az ő szemében mégis ragyogóbban

csillogott a 30 ezüst pénz, kezei reszkettek, mikor feléjük nyult azon a rettenetes éjjelen, s nem gondolt arra, hogy ott nem is olyan messze az Olajfák hegyének most fakadó ágai alatt szintén reszket, zokog, könnyezik Valaki, homlokáról vércseppek hullanak a földre, melyekből ő is, ki tudja hányat sajtolt ki...

S a Mester remegni kezdett. A homlokáról lehulló vércseppek, mint apró gyöngyöcskék sorakoztak egymás mellé, s amint rájuk esett a hold ezüstszerű fénye, e szomorú éjszakában úgy tűntek fel, mintha azok mindegyike azon drága kincs lenne, mely «hasonló a mennyek országához» s aki azt megtalálja, mennyországot talált.

S a Mester sírt...

De még valami úgy szaggatja Szívét.

Tizenkét tanítványa volt, kik elhagytak mindent az Ő nevéért, tenger, hálót, pénzváltó asztalt, apai házat, s ezeknek is azt mondotta, hogy ezért: «százszor annyit fogtok kapni és örök élettel fogtok birni». Nekik adta legdrágább ajándékát; ő értük fogja kiontani legelső sorban szent vérét, mert: Igyatok ebből mindnyájan, ez az én vérem *értetek* és sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára. Úgy szerette őket, mint testvéreit. Nagy szenvedései előtt is rájuk gondolt, oly meghatóan imádkozott értük Mennyei Atyjához: «Én értök könyörgök, nem e világért könyörgök, hanem azókért, kiket nekem adtál. Szent Atyám, őrizd meg őket a te nevedben, szenteld meg őket az igazságban. Míg velük voltam, megtartottam őket a te nevedben Akiket nekem adtál, megőriztem...» Ó milyen édes lehetett nekik ezt hallani, hogy az Istennek Fia eszédek értök, hogy el ne vesszenek. És nem is vészett el egy sem, csak Judás, a kárhozat fia.

Főlkisérték az utolsó vacsoráról a Getszemáni kertbe, s ott mi történt velük? Három kedves tanítványa Péter, Jakab és János, kik kívül maradtak a kerten, mintha valami meglepte volna őket, úgy ellankadtak. Mintha szívük hidegült volna el, pedig nemrég hallották a Mester intő szavait: «Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne esetek!» De a szó elhangzott s az esküdőző Péter s az anyyra szeretett tanítvány, szent János, ki hallotta az ő édes Szívének dobogását és szent Jakab, mintha elfeledték volna mindazt a szerető szót, mit Ő mondott nekik, mintha nem is Ő roskadozna az Olajfák hegyének fái alatt; mintha ez nem is búcsuzó est volna... úgy elszunnyadtak!

A három kedves tanítvány alszik, Judás pénzét olvassa... s az értük imádkozó, vérét hullató, a fájdalomtól vonagló és kesergő Mester egyedül van a hegy tetején, — egyedül, elárulva, szeretteitől elfeledve, elhagyatottan...

S az elhagyatott, elárvult Mester mégis ő értük szenved!

Olyan szomorú volt az az éj; a hold is csak néha bujt elő az apró

fellegek mögül, akkor csupán pár percre, hogy megvilágítsa azt a szomorú tájat; — de mintha megrettent volna maga is, csakhamar elbujt a fellegek mögé. Ismét sötétség lesz.

Nemsokára fákyák fénye dereng a fák között, halk hangok ütik meg a Szenvető fülét... Elöl jön egy sovány, a fákyák sárgás fényétől kísértetiesen megvilágított alak. Ez Judás volt. Arca beesett, baljárai pénzét szorongatja. S a vért izzadott Jézus föláll: «Menjünk, közeledik, aki engem elárul!»... A Judás-csók megtörtént.

Az öröklámpa fénye oly sejtelmesen világított. Lelkem elmerengett e szomorú esemény fölött. Az édes Jézust itt az Oltáriszentségben is oly rejtelmes csend környékezi, mint valamikor régen az utolsó vacsora éjjelén. Rágondolok most is. Most is úgy fájhat neki a Szive, mint akkor fáj.

És oly kevesen vigasztalják! Pedig mily szívesen fogadná azt!

Most is úgy van itt az oltár magaslátán, mint volt elfeledve az Olajfák hegyén; elhagyják itt is. Vannak itt is Tőle távollevő áruló Judások s alvó tanítványok. S úgy fáj ez Ő neki!

Hányan lehetnek, kik úgy tesznek, mint az Iskarióti tett; kiknek lelkében sötét éj van, a halálos bűn éjszakája s odamennek a Szeretet forrásához szeretetlen szívvel. Ezek a kárhozat fiai...

Vannak még lelkek, alvó tanítványok, kik hallották is szavát a hívogató Mesternek, hogy: «Jőjjetek hozzám mindnyájan!» de szívük mégis oly hideg, nincs benne melegség, lelkük oly bágyadt, mintha álom nehezédnék rája, nincs benne élet, ami van, az is úgy elvész a világ zajában, pedig a szent ostyában csendesen örökös és az élet forogtatagát szemlélő Mester nekik is mondja: «Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek!»

Ó hogy szeretné az Ő szentséges Szívének lángoló szeretetét mindnyájunknak megmutatni, mint megmutatta Alacoque szent Margitnak, hogyan küldözi Ő innét szét nagy szeretetének sugarait az egész világba és fölkeresi az emberi sziveket, kiket maga iránt viszonszeretetre akar gyullasztani. De ő hánynak jégkéreg veszi körül szívét, nem érzi az isteni szeretetnek tüzeit, hányak borult el lelki szeme s nem látja a Világ Világosságát, pedig oly közel van Hozzá!

S az oltáriszentségi édes Jézus sír!

Úgy van itt elhagyatottan, mint volt azon a keserves vértizzadó éjszakán. Nem hangzik körülötte egy vigasztaló szó sem a hideg szívektől.

Oly fagyos szellő fúj mellette: a fagyos lelkek hideg lehellete.

De mégsem! Mintha a hideg télből is tavasz lenne s a csillagtalan éjszakában is csillag ragyogna fel az égen, mintha sokan jönnének fénylő gyertyákkal, fehér rubában, fehér kezekkel a Zokogónak földre hullott

vércseppjeit, mint apró gyöngyöket szedvegetvén össze maguknak, s elmennék vele örömtől repesve. — S a Szenvedő is mintha boldogabb lenne!...

Ezek a vigasztalást hozó és gyöngyöket gyűjtő lelkek a mindennapi áldozók serege. Ezek mennek oda reggelenként szívük szeretetével, lelkük tisztaságával kezükben fehér liliummal, a Szeretet Királyához, hogy könnyeit letöröljék. Ezek elhagyták Érte a nagy világ bódító zaját, az élvezeteket hajhászó bűnös sereget és mennek liliumos tiszta szívvel, szeretettel az édes Jézushoz, kitől kapnak mindennap egy igaz gyöngyöt, az Ő szeretettől dobogó szent Szívét és kapnak Tőle megelégedést, minden élvezetet felülmúló, meg nem hálálható gyönyört s egy végtelenül boldogító ígéretet a szentséges Szívtől, mert ezeknek is mondja: «Ti, kik elhagyatok érettem mindent, százszor annyit fogtok kapni és örök élettel fogtok birni.»

Pázmándi.

A feltámadás öröme

Hosszú téli álom után új életre ébredt a természet. Az élet éltető árama rezgett végig rajta és életre keltette, ami dermedt, ami halott volt. Édes virággillat és felvidámító madárdal járnak az újjáéledés nyomában, visszhangra találva, egyúttal a mi szívünkben. Kedves és szép a kikelet, mert életet szór szét hegyen-völgyön mindenütt.

A természet újjáéledésének szakába esik évről-évre a feltámadás lelket emelő ünnepe is. Az az öröm, melyet a természet feltámadása szerez nekünk, hatványozódva rezeg át a lelkünkön a nagyszombatnak esti óráiban. Az Alleluja örömtől lüktető éneke örömmel telíti meg a lelkünket is. A feltámadás kivilágított sírjánál valóban csak örömmel, csak örvendezésnek van helye. A feltámadt Krisztus is azt akarja, hogy örvendezzünk, mert az ő élete a feltámadása után *örvendező élet*. Akivel csak találkozik, kogy kikelt a sírból, mind megörvendeztetni őket. A Szentírás, az a szüksézszerű Szentírás ugyan föl nem jegyezte, de a hívő pietás mindig úgy tartotta, hogy a szentséges Szűzanya volt az első, akit a feltámadt Krisztus megörvendeztetett. Ki írhatja le ezt a találkozást? Még csak három nap előtt szintén találkoztak, hej! mily megrendítő találkozás volt az! Az Úr Jézus véresen, holtra kimerülve, a nehéz kereszt alatt görnyedve, vérbeborult szemmel, ziháló mellel, vértől csepegő kézzel ér arra a helyre, ahol édes Anyja már várt reá. Tekinteteik találkoznak, — szívük összeszorul, lelkük megrendül és fájdalmasan felzokog. Ó az agg Simeon jól jövendőt! Hétszeres tör hasogatta a legtisztább, a legszentebb, a legszeretőbb anyának, Máriának szívét és joggal mondhatta a

A mi Urunk feltámadása.

próféta szavaival: *Ó ti mindnyájan, kik átmentek az uton, figyelmezzetek és lássátok, ha vagyon-e fájdalom, mint az én fájdalom.* (Siral. 1, 12.) De ime! most előtte áll a dicsőséges Jézus ragyogó alakja! Letörli Mária keserű könnyűit és örömmel, kibeszélhetlen örömmel tölti csordul-tig édesanyai szívét.

Az apostolok is szomorkodtak mindeddig, hisz Mesterükben — mindenüket veszítették! Csak a szeretet tanítványáról tudjuk, hogy ott állt a kereszt a tövében, ott a sírnál is, melyet a zsinagóga pecsétjével zártak le. De a többi mind elszéledt, szétfutott, mint a nyáj, mikor farkas csap közéjük. Félték és szomorkodtak. De ime! köztük terem Krisztus és biztatóan mondja: *Pax vobis!* Békét lehel háborgó lelkükbe, örömet önt kesergő szívükbe. Méztől csepegnek ajkai, örömről tanuskodnak szavai: *Nolite timere!* Ne féljete! S felvidulnak, kik szomorkodnak, vigadnak szent vigassággal, kik a fájdalom ösvényén támolyogtak. A Krisztus pezsdülő, lüktető örömmel tölté el szívüket.

S a sírnál ott siránkozik a bűnbánó Magdolna. Nem találja édes Jézusát a sírban s ezért vigasztalhatatlan. Hisz amióta ellentmondott az ördögnek s a bűnbánat útjára lépett, elválaszthatatlanul nőtt oda az irgalmas samaritánusnak, a jó pásztornak isteni Szívéhez. S most ez a Szív nem dobog, megszűnt élni, meghalt. Meghalt számára is minden öröm. De ime! ott terem Jézus, kertész alakjában és szól: Mária! — belelehelve e szóba nagylelkűen megbocsátó szeretetét, föltámadásának egész örömét is egyúttal. S nem hiába jelent meg kertész alakjában: nyomában az öröm és vigasság édesillatú virágai fakadnak. Nem csoda! A feltámadt Krisztus az élet teljét bírja magában, az életnek virága pedig — az öröm! Szomorú látvány is ám fa virág nélkül. Szomorú látvány ember és öröm nélkül. Az örömtelenség az élet hervadása, a kedvetlenség az élet betegsége! Szomorú lelkek legtöbbször beteg lelkek. A betegség pedig a halálba gravitál!

El, el az örömtelenség jégmezőiről! Ki, ki a kedvetlenség temetőből! Fussunk Krisztushoz, lépünk bele az ő isteni bűvkörébe és enyhülést, vigaszt, örömet fogunk találni. Mindazok, akik a Krisztus nyomdokain haladnak, örvendező lelkek, bár véresek e nyomok és bár tuskék hevernek ez uton. A világ ellenkezőleg hímes, virágos pázsitra csal minket, örömkelyhet kínál; de azok a virágok mérget lehelnek és az a kehely méreggel van tele. Mámorba, talán édesen jóleső mámorba ejt, de szörnyű azután a fölébredés! Nézzük csak a szenteket: mind örvendező lelkek. A bűn az öröm megrontója. Ha örvendező lelkek akarunk lenni, le kell vetnünk a bűnnek örömet ölő terhét. Álljunk bele a kegyelem örök tavaszába és élet és illat fogja lelkünket betölteni!

De ne feledjük, hogy a kegyelem országába csakis a penitencia

vezet, ha a bűn által onnét elszakadtunk. Ha szomorú a lelkünk, mert a bűn tudata nyomja vagy ha az élet sivár örömei, gyarló javai nem tudnak öröme hangolni, fussunk a bűnbocsátó Krisztushoz s egy őszinte, töredelmes gyónással lépünk be a legméltóságosabb Oltáriszentség légkörébe, hogy a halottaiból dicsőségesen feltámadott, az örömteljes Krisztust fogadva szívünkbe, mindnyájan érezzük és élvezzük a húsvéti örömet szívünkben!

Dr. Babura László.

AZ ÉLET VÁNDORÚTJAIN.*

Vándorbot kezemben, ki nem zöldült, száraz,
 A fáradtság ellen alig támogat.
 Nem mondta az élet: «Erős botot válassz,
 Hogy ha megtámadnak, jól védhesd magad!»
 Esak kezembe nyomta: — és én elindultam,
 Gyenge vándorbottal messze vándoroltam...
 Napkeleti csillag, égi Szűzanyám,
 Ragyogj Te fölöttem felhős éjszakán!

Haladtam a vágyak sűrű erdejében,
 Remény lombjainak árnyéka alatt;
 De a csalódások ziványa keményen
 Rám rivalt, elém állt és torkon ragadt.
 Nem maradt más hátra: futva menekültem,
 S kereszt alá rogytam: végkép kimerültem...
 Napkeleti csillag, égi Szűzanyám,
 Ragyogj Te fölöttem gondok viharán!

Szenvedélyek pusztá, vad, sívó homokján
 Égetett ezután perzselőn a nap;
 Ábrándjaim lombja mind, mind lehullott rám,
 Lelkemben csupán a száraz ág maradt.
 Szomjúságom győzött, egy hús cseppre vágytam,
 A hit balzsamában végre megtaláltam...
 Napkeleti csillag, égi Szűzanyám,
 Ragyogj Te fölöttem forró Zaharán!

Esak Te vagy, ó szent Szűz, az egyetlen erdő,
 Melyben a szeretet nyújt áldó kezet;
 Esak Te vagy a nap, mely, bárha szomjat keltes,
 Sugarával enyhe forráshoz vezet.
 Te vagy a szent lépcső Isten zsámolyához;
 Szárnyadon jutunk fel Fiaid írgalmához...
 Napkeleti csillag, égi Szűzanyám,
 Ragyogj Te fölöttem célom hajnalán!

Oh Mária! téged boldogság követni;
 Utéd öröm, áldás a göröngyös út.
 Ha Te sírsz, kinunkat el lehet feledni;
 Uized sose fogy ki, drága csoda-kút!
 Megitatsz, gyógyító, fájdalomt zsongító,
 Szenvedést osztató, búra bátorító!...
 Napkeleti csillag, égi Szűzanyám,
 Ragyogj Te fölöttem élttem alkonyán!

Ó lakozzál bennem, Te malasztal teljes!
 El nem érhetem bár szent tökélyedet;
 Minden gondolatom fűződjék nevedhez,
 Minden vágyaimnak adj Te életet!
 Titokzatos rózsza, a keblemre tűzlek!
 Mária, dicső név, hódolva betűzlek!
 Napkeleti csillag, égi Szűzanyám,
 Ragyogj Te fölöttem nappal, éjszakán!

Rudnyánszky Gyula.

* Nemrég elhunyt *Rudnyánszky Gyula* költeményeiből. A nagy-költő vallásos munkái húsvét táján jelennek meg: «Mária-dalok és más vallásos költemények» címén. A legolcsóbb kiadás 3 korona 50 fillér.

TÖRTÉNELMI TÁR.

Rákóczi husvétja.

(Feltámadási körmenet Egerben.)

EGER városának talán sohasem volt oly nevezetes feltámadási körmenetben része, mint 1705-ben, mikor a nagyságos fejedelem, *II. Rákóczi Ferenc* töltötte ott a husvétii ünnepeket. Rákóczi február 28-án jött Egerbe, hogy a várost és a várat birtokba vegye s mint *Telekessy* István püspöknek vendége június 18-ig időzött ott. Április havában I. Lipót királytól követek jöttek a fejedelemhez, kik a husvétii ünnepeket szintén Egerben ülték meg. A követek *Széchenyi Pál* kalocsai érsek vezetése alatt azért keresték föl Rákóczit, hogy fegyverszünet vagy béke kötésére birják. Az érsek kíséretében voltak mathai *Viza János* neszterfejérvári püspök, kalocsai nagyprépost, *Szirmay István* és *Okolicsányi Pál*.¹

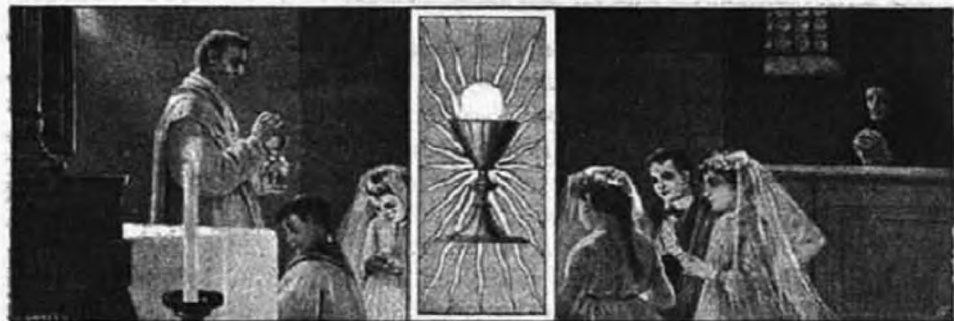
A békealkudozások ideje összeesett a husvétii ünnepekkel. Nagyszombaton nagy fénnel tartották meg a feltámadási körmenetet a jezsuiták templomában. *Széchenyi érsek*, ki kíséretével együtt a jezsuitáknál volt megszállva, vezette a körmenetet a püspökök segédkezése mellett. A körmeneten maga a fejedelem, *Rákóczi Ferenc* is megjelent udvarával, sőt zenekarát is odarendelte.² Így mutatta be hódolatát a fejedelem a királyok Királyának, így tett bizonyosságot élő hitéről.

Az ungvári és győri jézustársasági rendházak évkönyveiből tudjuk, hogyan tartották meg akkortájt a feltámadási ünnepséget a jezsuita templomokban. A szertartás a következő volt: Hármás *Alleluja* után *Feltámadt Krisztus ez napon* kezdetű éneket intonálta a pontifikáló pap. Erre megindult a szentségi körmenet. A körmenet végeztével az oltárnál a *Te Deum*-ot *Regina Coeli*-t intonálták. Majd a *Krisztus feltámadása* kezdetű ósrégi husvétii éneket énekelték a hívek. Ezután következett a *Tantum ergo, Genitori*, végül áldás a legméltóságosabb Oltáriszentséggel.³ Egerben 1705-ben a hívek éneke mellett az udvari zenekarnak hangjai tették ünnepélyesebbé a szentségi Úr Jézus diadalmenetét.

A jézustársasági atyák, mint másutt, úgy Egerben is nagy gondot fordítottak az istentisztelet mentül fényesebb megtartására. A farsangi szentségimádás, a feltámadási és úrnapi körmenet alkalmával egyaránt nagy pompát fejtettek ki. Messze földön híresek voltak az egri templomi ünnepségek és szentségi körmenetek.⁴ Koronája volt mindezeknek Rákóczi körmenete.

Timár Kálmán.

¹ Dr. Márki Sándor: *II. Rákóczi Ferenc*. Budapest, 1907. I. köt. 387. sk. I. ² Kassuba Domonkos: *Az egri gimnázium*. I. r. (Egri főgimn. értesítő. 1894—1895. 19. I.) ³ Jablonkay Gábor S. J.: *Taxonyi János S. J. élete és erkölcsi példatára*. Kalocsa, 1910. 68. I. ⁴ Kassuba i. m. II. r. (Egri főgimn. é. l. sító 1895—96. 29. I.)

GYAKORI SZENTÁLDOZÁS.

Rovatvezető: REVICZKY ALADÁR főmunkatárs.

A férfiak gyakori áldozásáról.¹

SAJNOS, hogy a férfiakat nem igen lehet az Úr oltáránál látni. Pedig ő nekik is oly halhatatlan lelkük van, mint az asszonyoknak, nekik is vannak küzdelmeik ez életben, sőt még nagyobbak, mint az asszonyoknak s ők is csak be akarnak jutni a mennyországba, mint az asszonyok. Tehát a férfiaknak is szükséges a gyakori szentáldozás.

Hála Istennek, már sok helyen megértették hazánkban is a Szentatya szavát és férfaink közül is többen járulnak a mindennapi szentáldozáshoz. S ez nagyon természetes. A férfiaknak is természetfölötti életet kell élni. Nem elég az emberi természeti élet, milyent a szociáldemokraták akarnak, hanem krisztusi élet kell, ez pedig ebben áll: az embernek át kell adnia magát az Istennek, kinek legszentebb akarata szerint kell élni. Ezt pedig csak úgy érheti el, ha Isten kegyelmével él, melyet legnagyobb mértékben a szentáldozásban kap. Addig, míg magyar férfaink meg nem értik, hogy nekik természetfölötti, azaz krisztusi életet kell élniök, vagyis halálos bűn nélkül, a megszentelő malaszt állapotában kell élniök és halniök, addig köztük a gyakori áldozás sem fog elterjedni.

Kedves férfiak, ha megelégedetté és boldoggá akarjátok tenni földi életeteket s ezt folytatni akarjátok a másvilágon is, úgy tisztítsátok meg lelketeket a gyónás szentségében és szívjátok magatokba Isten kegyelmeit a gyakori szentáldozásban.

A vasár- és ünnepnapok szabad: szenteljétek meg az Isten akarata

¹ Egy fejezet szerzőnek legújabbán megjelent a «Jöjjetek hozzám mindnyájan» c. munkájából. Ára 10 fillér. Kapható a Szent-István-Társulatnál. Budapesten, IV., Keckeméti-utca 2.

szerint. Járuljatok a szentmise alatt a szentáldozáshoz is. Így jó példát adtok kedves családtoknak, a fiatalságnak és az egész községnek.

Egy asszony beszélt el ezen sokszor előforduló, örvendetes dolgot: «Férjemmel eddig folytonos pörlekedésben, veszekedésben éltem, pokol volt életünk, de egyszer férjem így szólt: Asszony, másképp kellene élnünk, menjünk győnni, áldozni s javuljunk meg. Ezt meg is tettük. Azóta béke, boldogság uralkodik köztünk.»

Egy egyszerű, becsületes falusi ember írja ezen fölötté épületes sorokat: «Miután gyakori áldozó lettem, az édes Jézustól nyert kegyelemmel másokat is ezen tiszta lelki élet megkedvelésére buzdítani meg nem szüntem. Ezen célom elérésére fölhasználtam a hosszabb téli vasárnapi és ünnepnapi estéket. Összejöveleteket tartottunk magánházaknál, hol a lelkiatyám által ajánlott könyvekből (Goffine katolikus oktató könyve, Kempis Krisztus követése, szent Ferenc Filotea, Berthe Jézus Krisztus élete stb.) fölolvadásokat tartottunk s az Úr Istennek szavaim által történt megnyilatkozása megtette a hatást egynéhány hívőre. Kezdetben csak 10—15-en, majd 20—24-en, később 40-en, még később 130—140-en jelentek meg fölolvadásaimon és beszélgetéseimen és kevés idő múlva vagy 8 lélek, többnyire *fiatalemberek* elhatározták a lelki tiszta élet megkezdését és egyúttal a gyakori szentáldozáshoz való járulást. Ezek után mindig többen és többen vágyódtak a léleknek tisztaságára.» E levélből ki kell emelnünk a következőket: A fiatalemberek (nemkülönben a hajadonok, mint ugyancsak ő írja egy második levelében) a legfogékonyabbak a lelki életre. A főnti levél írója jeles apostola a gyakori áldozásnak, melyet egy kitűnő eszközzel készít elő és terjeszt, s ez: a vasárnap délutáni összejövétel, melyen a jámborabbak összejönnek, egy épületes könyvből, melyet a plébános úr ajánl, fölolvadást tartanak s lelküket előkészítik a tiszta élet megkezdésére. Van minden községben jó lélek, ki ezt ép úgy megcsinálhatná, mint a főnti sorok írója. Az ilyen lélek segédapostola lenne a plébános úrnak a lelkek megmentésében.

Egy 20 éves cipészlegény, kinek buzgóságát egész község ismeri, több mint 280 embert beiratott a Jézus-Szive-Társulatba s mindenképp terjeszti a gyakori szentáldozást. Ily fiatalember is lehet segédapostol s fog reá minden jó lélek hallgatni, mert el van telve krisztusi lelkülettel.

Egy délmagyarországi asszonyság budapesti tapasztalatait megírta s többek közt ezt is említette: «Farsang napján a lazaristáknál hallgattam szentmisét. Igen-igen meglepett, hogy a férfiak is oly nagy számban járultak a szentáldozáshoz. Bizony errefelé nálunk a férfinem igen közönyös, vallására keveset ad.»

Gróf Zichy Nándor, a magyar katolikusok hön szeretett patriarkája, ki naponkint vette magához az Úr szent testét, a következőket írta a szerzőnek: «Mi a törekvésünk, ha nem a Megváltóval való egyesülés? Anélkül nincs kereszténység. A kegyeszek között a legméltóságosabb Oltáriszentség az, amelyet Krisztus Urunk az ő Egyházában a vele való egyesülésre rendelt. E szentség megújítja a malasztot, mely nélkül nincs tökéletesedés s vele nem egyesülhetünk. Azért adjunk hálát Istennek, ha megengedi, hogy gyakran részesülhessünk a szentáldozás kegyelmeiben.» Zichy Nándor grófot a szentségi Úr Jézus, a mindennapi szentáldozás tette naggyá, tette a katolikusok bölcs vezérévé.

Marx, düsseldorfi főtörvényszéki tanácsos a kölni eucharisztikus kongresszuson az egész világ katolikusaihoz ezt kiáltotta: «A legjobban megerősíti meggyőződésünket s legjobban hatunk embertársainkra, ha gyakran és ájtatosan járulunk a szentáldozáshoz.»

Gröber német birodalmi képviselő pedig a metzi eucharisztikus kongresszuson így szólt: «A papság és a világi katolikusok csak egyesült erővel képesek megvédeni a vallást, mint az államnak és társadalomnak alapját. Hűséges, bátor, áldozatos lelkületű férfiakat csak az Oltáriszentség nevel nekünk. Az Oltáriszentség minden erénynek iskolája, így azon erényeknek is, melyekre Krisztus katonájának szüksége van. Az Oltáriszentség minden kegyelemnek forrása. Ebből erő és édes boldogság árad az ember lelkébe. Az Oltáriszentség nekünk adja magát az Istent. A világ siralomvölgy, de Krisztus nem hagy minket magunkra, nem engedi, hogy küzdelmünk keserű és reménytelen legyen. Ő, ki legyőzte a világot, ha látja, hogy bágyadunk, csüggedünk, fáradtak vagyunk, a szentáldozásban önmagát ajándékozta nekünk.»

Az 1909. évben a protestáns hitből a katolikus hitre tért híres tudós, hallei egyetemi tanár, *Ruville* ezt írja könyvében: «A szentáldozásból bizonyos titokzatos erő áradt széjjel, mely forrongásba hozta egész bensőmet s lelkemet a boldogság érzésével töltötte el, melyet eddigelé még sohasem éreztem. Csak ezek után lettem egész katolikussá.»

Férfiak! táplálkozzatok gyakran az Úr testével és rátaláltok az igazi életre.

Krisztus a férfiakhoz is szól, midőn ezt mondja: «Jöjjetek hozzám mindnyájan!»

Reviczky Aladár C. M.

A budapesti országos központi oltáregyesület kiállítása április 23—24-én és 25-én lesz.

Eucharisztikus szövetség Ausztriában.

AMULT ÉVBEN a mienkhez hasonló eucharisztikus szövetséget szerveztek Bozenben Ausztria részére az eucharisztikus atyák. Miként az előbbi számban levő cikkünkben megírtuk, hogy a gyakori áldozás mozgalmát is szervezni kell s miként mi az eucharisztikus szövetségeket két év előtt megalakítottuk, úgy most Ausztriában is megalakult a hivek eucharisztikus szövetsége. Az ő szövetségük a mienkkel sokban megegyez. Azért talán érdekelni fogja lapunk tisztelt olvasóit, ha annak alapszabályait röviden közöljük:

1. Az áldozási szövetség célja a gyakori és naponkinti szent áldozás elterjesztése által az isteni Üdvözítő szándékait megvalósítani, aki végtelen nagy szeretetében a lelkek mindennapi kenyere akart lenni, hogy őket az örök haláltól megőrizze és Magával mindörökre egyesítse.

2. A szövetség tagja kötelezi magát, hogy egy bizonyos ideig naponkint vagy hetenkint többször vagy legalább hetenkint egyszer a szentáldozáshoz fog járulni. (A mieinknél előírás a heti áldozás s igen ajánlatik a gyakori vagy mindennapi szentáldozás.)

3. A terjesztők feladatairól szól.

4. A szövetség vezetője a tagokat minden hónapban szentmisére hívja s ezen alkalommal szentbeszédet is tart.

5. A tagok mindennap elvégzik X. Pius pápának imádságát a gyakori szentáldozás terjedéseért. (Mi is ezt szintén ajánljuk.)

6. Kötelességük egymásért, az egyházért és a Szentatya szándékaira imádkozni.

7. Kötelességük a gyakori áldozást buzgón terjeszteni, először családi körökben, azután többi felebarátjaik között, a kis gyermekeket az Úr asztalához meghívni, új tagokat szerezni és füzetek, rópiratok által a gyakori áldozást terjeszteni. (Ezek a mi szövetségünkben is mint ajánlatos cselekedetek bennfoglaltatnak.)

8. A tagok figyelmeztetnek, hogy elvállalt kötelezettségüknek eleget tegyenek.

9. A szövetség védői: Jézus Szent Szive, a szeplőtelenül fogantatott Istenanya: Mária és szent János evangélista, az Oltárszentség apostola. (Mi is őket fogjuk védőinkül választani.)

10. Itt felsoroltnak a teljes és nem teljes búcsúk. (A mienk épen most kéri erre Őszentségét.)

Szívből üdvözljük osztrák testvérszövetségünket és kívánjuk, hogy sokan lépjenek be ebbe az egyesületbe, melynek hívatása az eucharisztikus élet megteremtése és mindenek megújítása az eucharisztikus Úr Jézusban.

JÉZUSOM, ÖRÖMÖM

Rovatvezelő: DR. SZVILABA EMIL.

Szent Tarczcius itthon!

QÁR TÖBB, mint 1600 év múlt el azóta, hogy a kis Tarczcius ott haladt Róma utcáin. Arcán mennyei áhitat ült, szemei gyengén lesütve. Földön járó angyalnak látszott. Minden járó-kelő megcsodálta és tiszteletteljes érzéssel tértek ki útjából. Nem tudták, de szívükben érezték, hogy ezen ifjú rendkívüli kincset visz. Szép feje mélyen ráhajolt a keble fölött egymásra kulcsolt kezére. Ajkának gyenge mozgása talán ezt suttogta folytonosan: Jézusom, örömöm. Mert Őt, az Úr Jézust az Oltáriszentségben rejtegette keble fölött, ruhái közt.

Abban az időben erősen dühöngött a keresztények üldözése. A keresztények ezrei és az Úr papjai majdnem mind elvérzettek hitükért. A vadállatok elé dobták, kiéheztették, kegyetlenül halálra kinozták őket. De azért mégsem tagadták meg az Úr Jézust. A még élő keresztények egy földalatti folyosóban — a katakombákban — gyűltek egybe szentmisére. Az agg pápa egy szent vértanú koporsója fölött mutatta be a szentáldozatot. Minden jelenlevő a szentáldozáshoz járult. Mindnyájan a legnagyobb áhitattal egyesültek az Úr Jézussal. Gyermekek és aggok, gyenge nők és erős férfiak fogadták szívükbe az Ő szent testét. S mindannyian hősök voltak, készek bármely percben meghalni, vérüket ontani az Úr Jézusért. A szentáldozások tették őket hőökké.

Megfeledeztek az üldözésekről, megfeledeztek szenvedéseikről és boldogan merültek el az Úr Jézussal való beszélgetésben.

De boldogságukat valami mégis megzavarta. Eszükbe jutottak azok a keresztények, kik Róma börtöneiben sinylődnek és várják a vértanúság koronáját. Hogy epedhetnek a szentáldozás után, melyből bátorságot merítenek az utolsó küzdelemre!

S ime az agg pápa a keresztények felé fordul és remegő hangon kérdi: Ki vinné el az Urat börtönben synylódó testvéreinknek?

Mindenki kész vállalkozni, de Tarzicius hangja a legcsengőbb volt: «Én, én szent Atyám.» S olyan nagy boldogság sugárzott le arcáról, hogy nem tagadhatták meg a kérését. Ismerték Tarziciust. Tudták, hogy ifjúsága megvédi őt a pogányok gyanuja elől, ha pedig fölismerik benne a keresztényt, inkább meghal, sem mint az Úr testét nekik adná.

Úgy is történt. Útja elé egyszerre csak sihedercsavargók vetődtek. Körülvették és követelték a kincset, melyet keble fölött rejteget. Ütlegettek, földre teperték, kövekkel dobálták. De amit ruháiban rejtett, oda nem adta. Ő hát hogy engedhetné meg, hogy meggyalázzák, durva kezükkel illessék az Úr Jézust az Oltáriszentségben. Nem, inkább meghal!

De egyszerre csak egy hatalmas római katona erős karjai szórták szét a tömeget. Gyengéden keblére emelte Tarziciust, ki abban a pillanathban lehelte ki hófehér lelkét.

Meghalt. Meghalt az Úr Jézusért, kit életénél is jobban szeretett. S míg lelke az Úr Jézussal ölekezett a mennyországban, addig ifjú testét titkon a keresztény katona visszavitte a földalatti helyiségbe, a katakombába. Keble alól kivették az Úr testét s az oltárra helyezték és azután eltemették a legfrisebb vértanút a többi hősi halált halt keresztény mellé.

Mikor később a béke áldásait élvezte a kereszténység, akkor felhozták a szent csontjait egy templomba. S ime szent Tarzicius vértanúnak csontmaradványaiból egy kis részecske most Magyarországra, Budapestre jött. Tarzicius a római csendes sírjában megérezte, hogy Magyarországon nevét áhitattal emlegetik, hogy itt sok-sok ezren szeretik és példáján lelkesednek.

Megérezte, hogy a magyarországi eucharisztikus szövetségek sok ezer tagja védőszentjének tiszteli és tőle tanulja a szeretetet az Úr Jézus iránt. Azért nem birt sírjában maradni. Gondoskodott arról, hogy egy az Úrnak szentelt személy meglepje a szent ereklyével az eucharisztikus szövetséget.

S az Úrnak 1914-ik esztendejében március 5-ikén megérkezett Budapestre, hogy innét az Örökimádás-templomban trónoló Úr Jézus oldala mellől lelkesítsen benneteket, kedves tagok. Mondjátok szívetek mélyéből szent Tarziciusnak: Isten hozott! Legyetek buzgók, kitartók, lelkesek! Csókoljátok meg örömmel alakját az érmteken! Ha majd valamikor az igazgató bácsihoz vetődtek, büszke önérettel csókolhatjátok védőszentünk szent ereklyéjét is, mert méltók voltatok hozzá.

Igazgató b.

Fehérvasárnap

SZÉP FEHÉR seregek vonulnak ma az oltárhoz, hogy először üdvözölhessék szívükben az Isten Bárányát, aki elveszi a világ bűneit. Mi, akik szeretjük az Úr Jézust és a gyakori szentáldozásunkból tudjuk, hogy milyen édes ő, igaz testvéri szeretettel köszöntjük kedves testvérkéinket, akiknek ma először jut a szentáldozás nagy öröme.

Testvérkéink, mi azt gondoljuk, hogy a kegyes Üdvözítő nagyon szívesen fogad titeket az ő asztalánál. Hiszen épen ezen a napon, husvét után nyolcadnapra, a legelső fehérvasárnapon, mondta Jézus a hitetlen Tamásnak: «Mivelhogy láttál engem, Tamás, hittél: boldogok, akik nem láttak és hittek.» Ugyebár, nem látjátok az Úr Jézust a kenyér színében és mégis hiszitek, hogy jelen van: tehát boldogok vagytok! Az Úr Jézus mondja rólatok, mikor az ő oltáránál az első szentáldozáskor rátok néz: «Gyermekem, boldog vagy, mert nem látsz és mégis hiszsz bennem!»

Azt is hisszük, testvérkéink, hogy valamennyien majdnem olyan tiszta lélekkel járultok az Úr asztalához, amilyen tiszta volt a lelketek akkor, mikor jó keresztanyátok először térdelt veletek az oltár elé a ti keresztétegetek után. Vannak bizonyára közületek sokan olyanok is, akik nem estek halálos bűnbe, amióta eszükét használják: ezek az Úr Jézusnak különös kedvencei, akárcsak az apostolok közül a legártatlanabb, tudniillik szent János. Kivánjuk is, hogy oly boldogok legyenek a szentáldozáskor, mint szent János, aki az ő első szentáldozáskor, az utolsó vacsorán, Jézus keblére hajthatta fejét. Kivánjuk azt is, hogy annyira tudják egész életükön át szeretni az édes Üdvözítőt, mint szent János apostol, akkor majd époly tisztán mennek egykor Jézus elé e világból, mint ma az ő asztalához.

Kedves testvérkéink, járuljatok nagy szeretettel az első szentáldozáshoz! Lám, mikor Jézus kínszenvedése hetének az elején ünnepélyesen bevonult Jeruzsálembe, a zsidó gyermekek is mentek a nagy népsereggel és ők énekelték a legszebb éneket Jézus dicsőségére. Mikor pedig Jézust néhány nappal reá kínozták és gúnyolták, nem hiszem, hogy a zsidó gyermekek is gúnyolták volna. Nem, az ártatlan gyermekek bizonyára édes anyáikkal voltak, anyáik pedig siratták Jézust s a gyermekek velük együtt sírtak, mert nagyon szerették az ő legjobb barátjukat, az édes Megváltót. Megültük a nagypénteket, ti is bizonyára szomorkodtatok Jézus kínszenvedésén és halálán: de ő újból él, tud élni a kis szent ostyában, tud élni a ti szívetekben is: ünnepélyesen vezetitek be lelketekbe az első szentáldozáskor. Nagy népsereg van a templomban, mikor az Úr asztalához jártok, sokan könnyeznek, mikor ott látnak; de tudjátok

meg, Jézus szíve különösen értetek dobog, kiváltképen a ti szeretetek tetszik nektek, mint egykor ünnepélyes bevonulásakor a zsidó gyermekek éneke.

S még egyet! Vannak a világon oly helyek, ahol az éjszaka hat hónapig tart. Ugy-e, nem szeretnétek ott lakni? Milyen szomorú lehet ott az élet! Bizony nincs is ott virág, nincsen állat, csak rút foka és kegyetlen jegesmedve; az emberek is picikék ott, akkorák, mint nálunk a hatéves gyermek és rémületes hideg van ott örökké. Lám, Jézus lelkünk napjának szoktuk nevezni, mert az ő tanításával épügy felvilágosította lelkünket, mint ahogy a nap megvilágítja a földet. De ha valaki csak ritkán veszi őt magához a szentáldozásban, akkor annak lelke csak ritkán látja ezt az isteni napsugarat, hideg lesz szívében, mert nincs benne szeretet, eltölpül, nem tud erőssé, igazi nagy, erőshitű kereszténnyé lenni. Szomorú dolog lenne, ha ez veletek megtörténnék. Tegyétek fel azért magatokban erősen, hogy az első szentáldozás napjától kezdve minél gyakrabban fogjátok lelketek igazi napját, az Úr Jézust, magatokhoz venni.

Dr. Szyllaba Emil.

Aranypillangók.

GYERMEKEK, ti az én szememben aranypillangók vagytok! Lepkék vagytok, telve üdeséggel, csilingelő nevetéssel, telve ártatlan jó kedvvel! Füttyörésztök, daloltok és repültök vigan egész napon át. Üzitek a vesszőparipát. Sárkányt eregettek a tavaszi kék égbolt felé. Virágot téptek a réten és az erdei pázsitokon. Sárga cserebogarat kergettek a zöldelő dombokon, amikor a nap már-már biboros ágyába készül lepihenni s azután ti is hazamentek libegő pillangók módjára, ti is virágkehelybe akartok szállni alkonyatra, odahaza vár a virágkehely, vár e kehely méze: az édesanyátok kitárt két szerető karja s az ő mézédésége, az anyai csók! Kifáradtatok, de nem a munkától, hanem a játéktól, az örömtől. Nehéz lesz örökké mosolygó szemetek selymes takarója, a szempillátok és a mamátok csókja álomra zárja le azokat...

Pillangók, aranyos pillangók! Miért szeretnek titeket azok a nehézkes, munkától megrokkant emberek? Talán ti sem tudjátok, meg ők maguk sem tudják! Szeretik bennetek a lelketek ártatlan ragyogását; szeretik a kristálytisza szemetek üde kékségét, amelyből a bűnnélküliség bájos mosolya néz feléjük! Megcsókolnak titeket, melegen, szeretettel s nem is gondolnak arra, hogy az ártatlan lelkeket csókolgatják, amelyen még ott van a himpor, a tisztaság himpora! Amilyen meleg szeretettel örültök, ti gyermekek, a tiszta ragyogású pillangónak, ép oly melegséggel szeretnek titeket is a felnőttek, de csak addig — amíg *ártatlanok* vagytok!

Amilyen csalóka az idő, ép olyan csalóka az élet! Hányszor meg-

esik, hogy az aranyos hajnalpírra üdén, vígan hagyja el a kis lepke — otthonát, hogy elszálljon messze-messze a napsugár után és mézben fűrődjék a harangvirágok kelyhe mélyén. Csupa öröm, csupa boldogság az élete s egyszer csak vihar éri utól és a szegény kis pillangó sírva, szépségétől megfosztja térhet haza! Megpacskolta az eső aranyos szárnyait, lemosta róla ragyogó himporát és beteg, csunyan, ékességétől megrabolva hajtja pihenőre fejét! Avagy talán nem is a vihar bántotta szegénykét, hanem egy rossz fiú tört reá, akit pedig ő jó pajtásának gondolt. Ép akkor fogta, érintette meg durva kézzel, amikor virágport szedett! Azt hitte a balga fiú, hogy tündöklő szárnyairól lesöpörheti az aranyport és így kincseket szerez. De mennyire csalódott! Az ő kezében a csillogó arany széjjelmállott és rút, fekete korom lett belőle, amely csak piszkít s foltot hagy a kezén! Balga fiú!

Szegény kis pillangó!

Gyermekek, aranyos pillangók! Hányszor repültök ki ti is boldogan, üdén, tisztán édesanyátok karjaiból! Kiszaladtok az utcára, az életbe az emberek közé! Ártatlan, tiszta a lelketek; ragyog, mint a pillangó szárnya, mert az Isten kegyelme, megszentelő malasztja ragyog rajta; és minő sokszor, amikor visszatértek már akkor, oda van ártatlanságtok! Elveszti varázsát a lelketek, a szemetek! Lehullott a himpor, a kegyelem himpora a lelketekről, mert ott ott künn megpacskolt benneteket a vihar, megérintett a rossz pajtás durva keze! Lesütitek szégyenkezve a szemeteket, mert marcangolja gyenge lelketeket a bűn s a szempilláitok alul kivigyorog a sátán! Reátok néznek a ti édes szüleitek, reátok tekint az iskolában a tisztelendő úr s elszorul a szívük, mert észreveszik, hogy beteg a pillangójuk; megtudják fájó lélekkel, hogy eggyel kevesebb ártatlan lélek jár a földön.

Minő fájó, ha betegek a pillangók...

Gyermekek, ti szegény beteg kis pillangók! Gyermekek, ti bűnbe esett kis, gyenge lelkek! Most jön a tavasz, a pillangók ideje! Most fog szépen ragyogni a napsugár, most nyílnak a virágok, a pillangók édes otthonai! Ha ti betegek vagytok, ha bűnben vagytok, akkor most a húsvéti szentgyónásban mossátok meg jól tisztára, ragyogóra lelketeket! A szentáldozásban hintetek szárnyatokra újra ragyogó himport, hogy a tavasz örömeit tiszta lélekkel élvezhessétek! Aranyos pillangók! becsüljétek meg az Isten kegyelmét, becsüljétek, őriztétek meg lelketek tisztaságát s akkor tudtok igazán örülni a tavasznak, akkor vígan fogtok játszani a meleg nyárban, mert könnyű lesz a szárnyatok, a lelketek.

Ha tisztaszívűek lesztek, akkor csilingelő nevetétek üde zaja fölveri a berek méla csendjét, ahol a harkály kopog, ahol a rigó fütyül s a kakukmadár szól.

Csak ártatlan lélekkel lehet örülni a tavasznak és a nyárnak!

Volt egy kis fiú. Lement a berekbe s meghallotta messze benn a berek mélyén a kakukmadár bánatos hangját. Felujongott a lelke a madár szavára és erősen belekiáltotta a berek visszhangos csendjébe, hogy «kakuk, kakuk, szólj, meddig élek?» s a kakukmadár mintha megértette volna, hogy mit kell felelni, *folytonosan* mondta, hogy kakuk — kakuk! A kis fiúnak felragyogott a szeme és futott haza, hogy megmondja otthon: mamám, én örökké élek!

Igaza volt! A gyermeki lelkek, az aranyos pillangók, az ártatlanok örökké élnek!

Komlós Miklós.

EUCCHARISZTIKUS SZÖVETSÉGEK.

Budapest—Kőbánya. Fáj nekem, kis barátaim, hogy Kőbányán még csak egynéhányan iratkoztak be az Eucharisztikus Szövetségbe. Kérjétek meg a tisztelendő urakat, hogy hozassanak számotokra felvételi cédulákat! Pál!

Heigl Ilonának Pínka-fő. Gyönyörű leveled kézről-kézre jár. Mindenki akarja olvasni a pinkafői tagok buzgóságát. Mennyi ragaszkodás a Szövetséghez, mennyi kegyelet szent Tarzicius iránt, mennyi szeretet a legjobb Úr Jézushoz lakik szivetekben. Adja a jó Isten, hogy lángbuzgalmatok mindig megmaradjon és megihlesse azokat is, kik eddig még lanyhán viselkednek. Isten veletek!

Székelyhíd. «Szilágyi Erzsébet levelét megírta» — mondja egy szép magyar költemény Mátyás király anyjának leveléről. — De az sem szerezhette nagyobb örömet királyi fiának, mint a székelyhídi Szilágyi Erzsébet levele az igazgató bácsinak. Üdvözöllek kedveseim mindnyájatokat!

Eperjes. Messze vagytok ugyan tőlem a vasuti sínek útjain, de szívemhez nagyon közel álltok. — Az Úr Jézus szeretete hoz közel egymáshoz. — Szeretnék többet tudni rólatok! Üdv!

Algyő (Szeged mellett). Isten hozott Szövetségünkbe, kis barátaim. Örülök, hogy a heti szentáldozást olyan buzgón gyakoroljátok. Szervusztok!

Sütmegen minden hónapban gyarapszik a buzgó áldozók száma. Legutóbb a Leányok Szövetsége is megalakult 32 taggal. A Gyermekszövetség 125 tagot számlál. Gratulálok!

Szombathelyen ismét nagyobbodott a Szövetség. Budapest és Temesvár után itt van a legtöbb tag. Székér Antal, Mezgár József, Horváth Lajos urak vezetnek nagyobb csoportokat. A legszívélyesebb üdvözlét Budapestről.

Kenderes. Isten hozott, új testvérek! Legyetek buzgó tagok!

Magyarszék. Mitsem hallok felőletek. Jártok szentáldozáshoz?

Felsőleszle. Csak rajta! Legyetek buzgók és kitartók. Szervusztok!

Zselizkislak. Rólatok sem tudok semmit sem. Csaknem lettetek hűtelenek az ígérethez, melyet az Úr Jézusnak tettetek!

Mohács. Sziebert Annus levelét igen szépen köszönöm. Buzgóságtoknak bizonyára nagyon örvend az Úr Jézus. Szeretettel üdvözöllek benneteket.

Szepesolaszló. Aranyos leveleiteket Krizsovszky Veron, Tencsár Paula, Kellő Melánia köszönöm. — Ha magam nem is mehetek a szép Szepességbe, ahova ti olyan kedvesen hívtok, legalább szívből jövő üdvözléteket küldöm. Buzgó szentáldozásaitokban emlékeztek meg rólam is. Pá!

FESLŐ BIMBÓK

A kis Kovács és a nagy Kovács.

(Vége.)

ISTENEM! hol van az Andris gyerek — kiáltották kétségbeesetten, míg a ház recsegett-ropogott. Andris ott aludt a kemence mellett egy padon és pedig oly mélyen, hogy a recsegés-ropogás se ébresztette fel. De most, hogy a ház bedőlt, a víz betódult a szobába is és elérte Andrisnak fekhelyét.

— Segítség! — kiáltotta halálra rémülten a fiú.

Az apja be akart érte menni a szobába, de ekkor nagy robajjal bedőlt az ajtó feletti fal is. A deszkák recsegték, a víz zúgott, de meg hatalmas vihar is támadt, ami csak úgy rázta a ház romjait. Rettenetes helyzet volt ez! Az ajtó alsó részén maradt egy akkora rés, hogy egy gyermek átbujhatott volna rajta.

— Andris, gyere ki! — kiáltott az öreg Kovács, de a gyerek vagy nem hallotta, vagy már megfult.

Ekkor egy karcsú, könnyű gyermekalak bujt át a lyukon olyan fürgén és ügyesen, mint valami menyétke. Szerencsére a szobának csak fele volt bedőlve és épen az maradt épségben, ahol a halálra rémült Andris állt fenn a padon. Feri, mert ő volt a mentő, gyorsan gyertyát gyújtott, ami ott volt a szobában, ő csak a gyujtót hozta magával, még pedig a hajában, mert a zsebében megnedvesedett volna.

— Gyere hamar! és megfogva Andris kezét a rémületében magával tehetetlen gyereket maga után húzta ki a szabadba. Alig voltak kinnt, a vihar végkép ledöntötte a házat.

— Itt az Andris! — kiáltottak nagy örömmel odaki. Anyja megölelte, megcsókolta a fiát és így szólt Ferihez: gyerek, áldjon meg az Isten azért, amit tettél.

A víz mindjobban növekedett a nagy Kovács hamarosan kivezetette állatait az istállókból, a szolga pedig szekérbe fogott egy pár lovat. Asszony ül a szekérbe és menekül a gyerekekkel! — kiáltotta a gazda.

— Igen ám, de hová? A falu utcai víz alatt voltak. Szerencsére nem mind. Ott fent a hegyoldalon a «szőlők alja», ahogy azt a falurészt hívták, vízmentes volt.

— Jöjjenek hozzánk, ott nincs víz. Anyám szívesen látja magukat! Indítványozta nagy szerényen Ferkó.

Hát oda is mentek. Hiszen nem volt sem idejük sem tehetségük sokat válogatni. Feri anyja száraz ruhát adott nekik, ami ugyan kopottas meg feldozott is volt, hanem azért tiszta. A kis lányokat ágyba fektette, és amellet ráért még Kovácsné is vigasztalni: majd jó lesz még minden. A jó Isten megsegít titeket. A nagy Kovácsné keservesen zokogott: oda van mindenünk!

— Majd ad helyette mást a Mindenható! Andris Ferkóval a konyhában melegedett.

— Te Feri... kezdte akadozva, amit tettél nem felejttem el. Bocsásd meg, hogy multkor olyan durva voltam hozzád.

— Elfelejttem, megbocsájtom szívesen. — Felelte a jó Feri.

— Tudod mit, legyünk ezentúl jó barátok.

— Szívesen.

— Ó Ferkó, de azért nem értelek ámbár jól esett amit tettél. Hogyan lehettél ennyire jó?

— Én? Isten parancsolja, hogy megbocsássunk?

— No de mégis! Hiszen életedet kockáztattad és hozzá olyanért, aki megbántott.

— Andris, én mindennap áldozom!

— Ah! Hát azért?

Igen. Örültem, hogy jót tehettem. Az én drága Uram mindennap leszáll szívembe, nem utál, nem vet meg, hanem szeret kimondhatatlanul. Hát én is szeretem, a szívem úgy lángol érte, mint a tűz lángja. Forrón, örökre, teljes szívemből szeretem azt, ki mindennap táplál saját testével és vérével. Örültem azért, hogy tehetek valamit, ami neki tetszeni fog.

Andris bámulva nézte pájtását, kinek szemében kedves, meleg fény ragyogott, mint belső szeretetének kiverődő jele.

— Ó Feri, de más vagy, mint én, mennyivel jobb, okosabb!

— Semmivel, Andris, hidd el. Ezt csak a mindennapi áldozás teszi. Ha te is áldoznál mindennap, épen olyan jó lennél, hidd el.

— Csakugyan? Holnap veled megyek és mindig... Aki az életemet megmentette, legyen az én vezetőm ebben is.

Nap-nap után együtt járt ezután áldozni a két jó barát. Több más fiú is csatlakozott hozzájuk, növekedett a Krisztust annyira szerető mindennapi áldozók serege.

A tanító úr pedig nem győzött csodálkozni mennyivel jobbak az ő tanulói. Természetesen a lányok közt is akadt egy csapatnyi mindennapi áldozó.

Andris ezután teljesen megváltozott. A gögös, gonosz, pajkos fiú bár ezután is eleven és játékot szerető maradt, de jó és szorgalmas lett és a tanulása is alig adott kifogásra okot. A «nagy» Kovács felépítette a házat az árvíz lefolyása után. Most már persze téglából építette. Ő sem volt már olyan büszke, mint azelőtt. A nagy csapás, ami érte (mert sok gabonája, szénája is elpusztult) kissé megtörte és ami legnehezebb, kemény fejébe egy kis belátást is segített bejuttatni.

— Hm... a pénz, a vagyon nem minden! — mondta nem egyszer a feleségének. Ha jön Isten haragja, a csapás, amivel bűneinkért büntet, be jól esik felebarátaink segítségére! Olyankor a szegény is segíthet a gazdagon, a gyengébb tehetségű és kisebb vagyoni a tehetősebben. Mert a keresztény szeretett nincs úgy elosztva, mint a pénz. A legszegényebbek lehet legtöbb és ez aztán juttathat belőle felebarátainak, amennyit akar.

— Az ám! — mondta Julis asszony, ki szinte alább hagyott már a nagy büszkeséggel. Milyen jól esett nekünk is a kis Kovácsék jóindulatja. Isten fizesse meg nekik. Többet ér az igaz jó szívből, mint a sok zacskó pénz.

Ferkó most is olyan jó fiú, mint volt. Már a hatodik osztályba jár és mindig kitűnő. A mindennapi áldozás olyan szeretettel, jóindulattal tölti el a szívét, hogy mindig azon töri a fejét, miképpen lehetne az embereknek nagyobb hasznára? Jövőjét úgy óhajtja kialakítani, hogy e nagy feladatot a lehető legsikeresebben oldhassa meg.

— Mert a szeretet gyújt. Nem azért hoztam tüzet a földre, hogy az ne égjen! — mondta az a nagy, isteni szeretet, ki földre szállott mi értünk.

Hát csak engedjétek, drága kis olvasóim, hogy kicsi szíveteket lángra gyujtsa. Hiszen ennél édesebb, jobb e földön nincsen! *Ant. Margit.*

Dr. Roth Viktor: Az erdélyi kelyhek stílbeli fejlődése. Budapest, 1913. (Az Iparművészeti Múzeum ismeretterjesztő előadásai.) Ára 20 fill.

Az Iparművészeti Múzeum által 1913. január havában rendezett helykiállításnak visszhangja ez a füzet. Az erdélyi kelyheket végigkíséri fejlődésüknek minden fázisán, meghatározza ismertetőjeleiket a kehely körvonalából, szervezetéből, díszítéséből és technikájából. Ezek a kelyhek tanúságot tesznek az erdélyi ötvösművészet fejlettségéről.

Röptében a nagyvilág körül.

A szentségimádásra vonatkozó legújabb határozatok. Az «Egyházi Közlöny»-ben olvassuk: A legutóbbi időkig egyik diszpenzáció-kérés a másik után ment Rómába; melyek azt kívánták, hogy a szentségkitételnek a «Constitutio Clementina» által előírt egyik vagy másik föltétele alól fölmentvény adassék. A legtöbb nehézség abban volt, hogy a negyvenórás éjjel-nappali szakadatlan szentségkitétel sok helyt lehetetlen. A fölmentést kérések rendszeren kedvezően intéztettek el, amely csökkentette az előírások érvényét és erejét.

Az Acta Apostolica Sedis legújabb száma a Sacra Congregatio S. Officii, sectio de indulgentiis-ának egyik rendeletét közli, amely következő pontokat tartalmazza:

1. Mégerősíttetnek azok a búcsuengedmények, melyeket IX. Pius 1876. november 26-án adott a negyvenórás szentségimádásoknak, ugyancsak azok az oltárkiváltságok, melyeket VII. Pius 1807. május 10-én engedélyezett.

2. Engedély adatik, hogy azokon a helyeken, ahol az illető püspöknek véleménye szerint az Instructio Clementinában előírt föltételek be nem tarthatók, háromnapos szentségimádásoknak tartására ugyanazon búcsuengedmények és privilegiumok mellett. Az első napon a reggeli vagy délelőtti órákban helyeztessék ki imádásra a Legméltóságosabb, este pedig tétessék be. Csak három napig tartson a szentségimádás, ha az éjszaka meg is szakítja.

3. Ha valamely ájtatossági gyakorlatnak, amely különbözik az itt említettektől, ugyanazon búcsuengedményeket és privilegiumokat adták valamikor, mint amelyeket IX. Pius és VII. Pius az első pontban említett engedményei tartalmaznak, ezek teljesen töröltetnek.

4. Ahol a legméltóságosabb Oltáriszentségnek állandó imádása van (értve alatta, hogy az imádás legalább egy hónapig tartson), ha az

éjszakára visszahelyeztetik is a szentség, teljes búcsut nyernek hetenkint egyszer azok a hívők, akik abban a templomban gyónnak, áldoznak és a pápa szándékára imádkoznak; hétévi búcsut azok, akik az itt kitett Oltáriszentséget bűnbánó szívvel keresik föl. Ugyanezen templomban minden misének oltárkiváltsága van.

5. Hétévi búcsu engedélyeztetik mindazoknak, akik bármilyen szentségkítétel alkalmával bűnbánó szívvel keresik föl a kenyérszín alatt rejlő Úr Jézust.

6. Mindezek a búcsuk a szenvedő lelkekre is alkalmazhatók.

A lourdesi eucharisztikus kongresszus. Heylen Th. Lajos, a belgiumi Namur püspöke, mint a nemzetközi eucharisztikus kongresszusok állandó bizottságának elnöke, a következő körlevelet intézte a kath. egyház összes püspökeihez:

Méltóságos és Fölisztelendő Uram!

Midőn a 25-ik nemzetközi eucharisztikus kongresszus megülésének ügye szóba került, szinte lehetetlen lett volna annak helyéül nem azt a Franciaországot kijelölni, ahol nemcsak annak eszméje fogamzott meg, de első, sőt majdnem legtöbb ülései is lefolytak. Afölött sem habozhattunk egy percig sem, hogy melyik város legyen ezen legközelebbi kongresszus színhelye. Mert, ha igaz, hogy szűz Mária által juthatunk legbiztosabban Jézushoz, úgy kétségtelenül Lourdesnek van ezen kongresszusra a legnagyobb és legtermészetesebb joga. Hisz ott vonzza szűz Mária már hosszú évek óta a híveket leginkább az Eucharistiához és ott az Eucharistia előtt osztogatja legfeltűnőbbben kegyeit is.

Azért tartjuk tehát Lourdesban a legközelebbi kongresszust, július 22-től 26-ig, hogy szűz Mária közvetítése útján ajánlhassuk föl a nemzetek Királyának legünnepélyesebb hódolatunkat és hogy szűz Máriától tanuljuk ott el az ő szent Fiához való legbensőbb ragaszkodásunkat. Ezen kongresszusra Méltóságodat is azon alázatos kérelemmel van szerencsém ezennel meghívni, hogy ezt már eleve is áldásában részesíteni és imáiba foglalni kegyeskedjék. Oda is irányul egyúttal hő óhajunk állandó bizottságunkkal egyetértve, hogy híveit is lehetőleg buzdítsa az ezen kongresszuson való részvételre, azon felhívással, hogy azon, ha már személyesen nem is, de legalább szívvel és lélekkel jelen legyenek. Erre csak még inkább buzdítson Szentatyánk azon jóakarata, mellyel teljes búcsut engedélyezett mindazoknak, az egész földkerekségen, akik július 26-án a szentáldozáshoz járulnak és ezáltal lélekben azokkal egyesülnek, kik Lourdesban az aznapi körmeneten résztvesznek.

Igen kívánatos volna, ha ezt az egész kath. egyház úgy ülné meg, miként a múlt évben néhány egyházmegye már megtette, hogy így a kongresszusnak befejező napja valóban diadálnapjává válna a legszen-

tebb Eucharistiának. Ilyenné pedig úgy válhatna, ha ezt a napot (például) Triduum (háromnapos ájtatosság) előzné meg, ha július 26-án szentségimádás tartatnék, ha általános gyónást végeztetnék, ha ünnepélyes körmenetet tartanánk vagy ezekhez hasonló egyéb nyilvános közös ájtatosságot végeztetnék.

Midőn mindezt Méltóságodnak buzgó jóakarátába ajánlom, maradok Méltóságodnak legalázatosabb szolgálja

Namur (Belgium), 1914. január 26.

Th. Lud. Ep. Namurcen.

Ugyancsak valamennyi püspök úrnak írt Lourdes püspöke is a következő levélben:

N.-D. de Lourdes, 1914. február 11.

Méltóságos Uram!

Engedje meg, hogy miként Mgr. Heylen Namur püspöke, illetve a nemzetközi eucharisztikus kongresszusok állandó Bizottságának elnöke, úgy én Tarbes és Lourdes püspöke szintén meghívhattam Méltóságodat 25-ik kongresszusunkra, mely folyó év július 22-től 26-ig leend megtartva Lourdesban.

Ha a Szeplőtelen Fogantatás ezen kegyhelye lőn ez évben a kath. hit főnséges megnyilatkozásának színteréül kiválasztva, úgy ennek a választásnak legáltalós oka, miként Mgr. Heylen is mondja, azon tényben keresendő, hogy a mi legszentebb Szűzanyánk, mint akinek legfőbb célja a lelkek Jézus Krisztushoz való vezetése, épen eme csodás Grottát (Lourdest) avatta föl a legméltóságosabb Oltáriszentség imádásának legfőnségesebb szentélyévé.

Ámde Namur püspöke nem elégszik meg csak annak kimutatásával, hogy Lourdesnak erre nézve mily mély az értelme és mily benső, felsőbb értelemben, az Oltáriszentség kultuszával való rokonsága, hanem emellett még azt is kiemeli és hangsúlyozza, hogy Franciaországot, ahol ezen kongresszusok eszméje megszületett és olyanná fejlődött, hogy ma már felölelheti az egész világot, maga a dolog természete is deszignálta ezen világünnepély 25-ik megülesének, tehát ezüstjubiléumának színteréül. Midőn Óméltóságának, mint az eucharisztikus kongresszusok állandó bizottsága elnökének, ezen fáradozatlan buzgalmaért, mellyel szeretett hazám hitbuzgalmát emelni törekszik, hálás köszönetet mondok, szabadon azon reményemnek is kifejezést adnom, hogy bizonyára Méltóságod is kegyes leend ezen ünnepélyünkön résztvenni.

Merjük hinni, hogy e kongresszus egyúttal világító fáklyául is fog szolgálni, sokkal inkább, mint a leghazafiasabb szónoklatok, mert ennek fényénél majd jobban átérezzük kötelességeinket és sokkal inkább megacélozzuk akaraterőnket. Ily módon aztán majd igyekezni fogunk Isten

segítségével arra is, hogy Jézus és Mária tisztelőit Lourdesban, sőt egész Franciaországban oly rokonszenvvel és oly odaadással fogadjuk, mely csak emelésére szolgáljon a katolikus hitbuzgalomnak, mit Belgium püspökei nemrégben (1910-ben) igen találóan «hazafias vallásosság»-nak neveztek el.

Melegen óhajtom, hogy Méltóságodat, a Szeplőtelen Fogantatás buzgó tisztelőjét, semmiféle akadály se hátráltassa a mi kongresszusunkon való személyes megjelenésben. Mert jogunk van hinnünk, hogy ez a mi egyházunk történetének egyik legnagyobb jelentőségű eseménye és legmaradandóbb hatású momentuma leendő. Hisz ha a világ-isteni Megváltóról már nagyon is megfélekedve, kénytelen öhozzá újból visszatérni, az ő tanait ismét visszafogadni, hogyan és hol tehetné ezt alkalmasabban, mintha együtt találkoznánk mi Isten gyermekei mind, az egész világ püspökei és hívői, élükön Ő Szentségének küldöttjével, Lourdesban, hogy ott, mintegy Szűzanyánk vezetése alatt boruljunk le a legszentebb Oltáriszentségben jelenlevő Jézus Krisztusnak, a nemzetek Királyának, az örök élet forrásának, a mi lelkünk Megváltójának lábai elé. Per Mariam ad Jesum! (Mária vezessen bennünket Jézushoz!) Ez a legbiztosabb út a magas mennyországba, mely nyitva áll mindenki előtt és mely képes a maga fényével bevilágítani az egész föld kerekességét.

Mondanom sem kellene, hogy különös megtiszteltetésnek veendem és nagy öröömre szolgáland, ha Méltóságodat vendégül fogadhatom. Csak azt sajnálom végtelenül, hogy nem fogok oly fogadtatást ígérhetni, aminővel szívem érzelmei szerint a püspök urakat fogadni szeretném. De anyagi körülményeim szerint iparkodni fogok figyelmes és szívélyes fogadtatásra. Ez okból kérem Méltóságodat, kegyeskedjék e szándékát lehetőség szerint minél előbb értésemre adni. (Lourdes.)

Nagyheti szertartások az Örökimádás-templomban.

Virágvasárnap: Reggel 3/47-kor barkaszentelés. Azután nem lesz többé szentelés, mivel az Oltáriszentség ki van téve. 7 órakor szentmise szentségkítéttel. Szentmisék.

Nagyhétfőn: Szentmisék. Délután 1/46-kor litánia és áldás.

Nagykedden: Szentmisék. Délután 1/46-kor litánia és áldás, utoljára husvétig.

Nagyszerdán: 7 órakor szentmise szentségkítéttel, utána áldás, melynek végétével a legméltóságosabb Oltáriszentséget vissza helyezik a tabernákulumba. Délután 1/46-kor gyász-zsolozsma. Este 8 órakor «Stabat», alatta *gyóntatás*.

Nagycsütörtökön: 8 óraker nagymise, utána az oltárok megfosztása. A templom azután d. u. 5 óráig zárva marad a szentsír készítése miatt. Délután 1/46-kor gyász-zsoltosma. Este 8 óraker «Stabat».

Nagypénteken: 9 óraker szertartások. Délután 1/46-kor *szentbeszéd*, utána gyász-zsoltosma. Este 8 óraker «Stabat». *(Jegyzet.* Egész nap szentségimádás a szentsír előtt, melyre jelentkezhetnek a férfiak és nők, IX., Üllői-út 77. sz. alatt a portásnőnél. Virágokat és gyertyákat a szentsírhoz nagy hálával fogadunk.)

Nagyszombaton: 9 óraker szertartások. Egész nap szentségimádás. Este 6 óraker feltámadás.

EGYESÜLETI ÉLET.

A Budapesti Központi Oltáregyesület választmányának márciusi ülése 9-én folyt le. Jelenvoltak: Kanter Károly igazgató, Marie de Jerusalem főnöknő-társelnöknő, Kiss Aladárné alelnöknő, a zárda-titkár, dr. Tie-fenthaler József szerkesztő, továbbá Ghyczy Ida, Felmayer Vilma, Fehérvári Coelestin, özv. Heinrich Ferencné, özv. Návay Kálmánné, Szölgyén-Marich Julia, br. Vécsey Józsefné, br. Vécsey Eszter és gróf Cziráky Lujza választmányi úrnők.

A jegyzőkönyv felolvasása után az igazgató jelenti az örömteljesen népes választmánynak, hogy az elnöknő *δexcellentiája* Brixenben tartózkodik s azért kell jelenlétét nélkülöznünk. Azután üdvözlí a római útjából visszatért főnöknőt, valamint az oltáregyesület szeretett alelnöknőjét, Kiss Aladárnét azon alkalomból, hogy kedves férjét a királyi kegyudvaritanácsossá nevezte ki.

Röviden megpendíti az igazgató azon — az oltáregyesületre, főleg a budapesti országos központra,

valamint az egyházmegyei központokra kiválóan fontos jellegű döntéseket és irányelveket, melyek az évtizedeken át vajudó központosítás kérdését egy csapással megoldják. A Via Nomentana, a római törzstársulat normái örvendetes világoosságot fognak hozni a félrcétekkel agyon bonyolított ügyekre. Az igazgató igéri, hogy mihelyt a dolog arra megérett, mindent közölni fog az illetékes közegekkel, természetesen a választmánnyal is.

Az igazgatónak, elnöknőnek és alelnöknőnek volt alkalmuk az oltáregyesület több évi számadását *δhercegségének* bemutatni. Ugyanakkor egy feliratot is intéztek a hercegprimáshoz, melynek alapján az oltáregyesületek égető kérdései ismét szőnyegre kerülnek a közelgő püspöki konferencián. *Öhercegsége* ismét megmutatta, hogy nagyra becsüli az oltáregyesület munkáját és igen értékeli a budapesti központ törekvéseit. Zichy Lujza grófnő, pécsi oltáregyesületi el-

nöknő a szombathelyi püspök úrnál figyelmeztető óvást tett a budapesti központtal szemben.

Az igazgató sietett a püspök urat helyesen tájékoztatni a dolog felől.

Hálás szívvel veszi tudomásul a választmány, hogy a hercegprimás őfőméltósága 1000 koronát utalt át az oltáregyesületnek Braun esperes-plébános hagyatékából, mely összeg azonban eleddig még nem jutott az oltáregyesület birtokába.

Radnai Farkas besztercebányai püspök szívélyes szavakkal köszöni meg a gratulációt, mellyel az oltáregyesület valóságos belső titkos tanácsossá történt kinevezése alkalmából üdvözölte. Fries Károlyné (IX. ker.) és Mariai Károlyné (IX.) terjesztőknöknek választatnak meg.

Kőbánya is végre rendbe jött. Főt. Blieszner Ágoston ugyanis óriási elfoglaltsága miatt nem vállalhatta a kőbányai oltáregyesület vezetését. Most Zachratka Józsefet kérte fel az igazgató. Zachratka máris nagy buzgósággal igyekszik az Eucharisztia nagy ügyeit szolgálni.

Az oltáregyesületi *kiállítás* terminusa április 24. Midőn az igazgató lelkigyakorlatokra és husvéti szertartásokon való részvételre buzdít, az ülés imával véget ér.

A **topolyai Oltáregyesület**, mint a kalocsainak fiókegyesülete, jelenleg 195 taggal működik. Ugyanott az engesztelő szentáldozás szövetségének a hívek közt 250, a tanulóifjúság soraiban pedig 214 tagja van.

KIMUTATÁS

(Folytatás.)

Lindmayer József 4 f, Peringer Magda 50 f, Buday Mariska 26 f, Szalay Gyula 1 K, Szülek István 30 f, Szülek Sándor 30 f, Wimberg Antal 30 f, Poszternék Rózsi 26 f, Bordigán Teréz 40 f, Domomk Sándorné 50 f, Mátics Kálmán 10 f, Skerlec Cara bárónő terjesztőnő által: Böcsödi Teréz 40 f, Böcsödi Lidi 50 f, Neukirchner Magdolna 40 f, Maticsik Mária 2 K, Miklin Emma 40 f, összesen 3.70 K; Kabits Erzs 40 f, Brunsvék Anna 2 K, Tópataki tagok 30 K, Fridrich Hermina 2 K, Fekete Eszter 2 K, Tóth Judith 24 f, Szabó Józsefné 2 K, Eisenkorb Katalin 1 K, Kopács Vilma 40 f, Huszár Erzsébet 24 f, Debreczeny Géza 24 f, Szabrinzky Antal 40 f, Lános Margit 30 f, özv. Pászti Józsefné 24 f, Kőrössi Ilona 24 f, Tunkl Mihályné 40 f, Német Kálmán 30 f, Max József Erzsébetfalva 50 f, Max Józsefné Erzsébetfalva 50 f, Heincz Anna 50 f, Vorwith Irma 50 f, Szentadorjáni tagok 4.20 K, Máriafalvi tagok 18 K, Körmenyi tagok 32 K, Letenyi tagok 20 K, Zalatárnoki tagok 5 K, Klapper Béla 12 f, özv. Mattag Istvánné 2 K, Weisz Lőrincné 3 K, Zsigárdi tagok 38.90 K, Barstaszári tagok 370 K, Baranyai Mária 4 K, Hegyessy Flóra 20 K, Ghyczy Ida 10 K, Rainer Zsigmond 10 K, Rainer Ilka 10 K, Rainer Irma 10 K, Szentirmay 5 K, Dósa Józsefné 1 K, gróf Serényi Istvánné 20 K, Sárközüjlaki tagok 35.80 K, Koncsek Hermina 1 K, Kusza Anna 2 K, özv. Gázder Józsefné 1 K,

Bányai Erzsébet 2 K, Ferenc Anna 2 K, Száamek Mária 2 K, Pozsonypüspöki tagok 100 K, Laboremzői tagok 52 K, Wagner Margit 5 K, Kalvin Mariska 2 K, Patyulák Mária 2 K, Sarp Teréz 1 K, Lengyel Júlia 2 K, Élő Mária 4 K, János Irén 4 K, Kaldenecker Margit 1.20 K, Steinberger Antónia 2 K, Bögehold Oskar Karolina 1 K, Molnár Juliska 1 K, Wachter Teréz 2 K, Sturm Irén 2 K, özv. Stromszky Lajosné 2 K, Kóczán Lászlóné 2 K, Mayer Katalin 1 K, Brunner Irma 1 K, Nyilas Teréz 2 K, Gergely Vilma 2 K, Gergely Gizella 4 K Németh Teréz 5 K, Radnay Gizella 2 K, Radnay Jánosné 2 K, Radnay Erzsébet 2 K, Takács Róza 2 K, Radnay Magda 40 f, Kreisz Gergely 2 K, Kálvin Jánosné 2 K, Kostyál Istvánné 4 K, Kostyál Emilia 4 K, Mezei Johanna 2 K, Csizmadia Anna 1 K, özv. Venczell Mihályné 8 K, Bellaágh Istvánné 6 K, özv. Belházy Emilné Gyöngyös 2 K, Garamújfalui tagok 4 K, Mészáros Ferenc Sándor Pusztaradvány 7.94 K, Nagyszentmiklósi tagok 254.72 K, Tihanyi Béláné terjesztőnő által : báró Pongrácz Júlia 2 K, báró Rudnyánszky Józsefné 4 K, Tihanyi Béláné 10 K, összesen 16 K ; özv. Bányai Miklósné terjesztőnő által : Horvát Veronika 2 K, özv. Józsa Mártonné 1 K, özv. Lánch Nándorné 10 K, özv. Müszöly Lajosné 10 K, özv. Bella Károlyné 3 K, Bergel Éva 2 K, Jekfalussy Rózsi 4 K, Fehér Lidi 2 K, Pachmanné 10 K, Nagyvezensy 1 K, Nagy Mária 1 K, Varga Teréz 4 K, Pataki Ferenc 2 K, Szongad Gyuláné 6 K, özv. Lengyel Lászlóné 8 K, Spulárits Vilmosné 5 K, Spicz Teréz 2 K, Király Júlia 8 K, Sembery Miklósné 10 K, Csorna Anna 10 K, özv. Tamási Béláné 2 K, özv. Bányai Miklósné 5 K, összesen 108 K ; özv. Laub Jánosné terjesztőnő által : özv. Gebhard Rezsőné 6 K, Gigler Istvánné 2 K, özv. Fallenbuckl Jánosné 2 K, Serger Rózsa 4 K, Weiser Rezsőné 2 K, Holles Istvánné 2 K, Willinger Ferencné 2 K, Dvorzsák Ferencné 2 K, összesen 22 K ; Tallósi tagok 25.86 K, Baki Pálné 2 K, Boldizsárné 1 K, Perger Stefánia 2 K, Ohumacht Anna 2 K, özv. Szeidler Jánosné 1 K, Bucsek Erzsébet 1 K, Krausz Aurélia 4 K, Fries Gertrud 1 K, Truckenbroder Apollónia 1 K, Gellérty tagok 28.40 K, özv. Ujváry Istvánné Nemti 2 K, özv. Stiepek Pálné terjesztőnő által : Prehovszky Vincéné 4 K, Prehovszky Paula 4 K, Sörtes Mária 1 K, M. Fani 1 K, összesen 10 K ; Király Józsefné 1 K, Miskó Józsefné terjesztőnő által : Plistel Jozefin 4 K, Kalovatz Mária 1 K, Szauer József 1 K, Szauer Józsefné 1 K, Búlúcek Jánosné 2 K, Zauberer Ferencné 2 K, Bozsnaykovits Miklósné 1 K, Stiefel Jánosné 1 K, özv. Ertl Jánosné 1 K, Ertl János és Béla 2 K, Mészáros Istvánné 1 K, Zselisznek Anna 2 K, Pafkó Istvánné 1 K, Juhász Mária 2 K, Killender Hermin 2 K, Meyer Ferencné 4 K, özv. Cseh Andrásné 2 K, Hegedüs Istvánné 2 K, Eybl Vilmosné 2 K, Elias Cecilia 2 K, Korzenszky Antal és neje 8 K, Wolf Mártonné 4 K, özv. Giefing Istvánné 4 K, Szegevdin Katalin 1 K, Vágó János 5 K, Kiss L.-né 5 K, Wágner Béláné 4 K, Grinc Gusztávné 4 K, Franke Pálné 4 K, Zimmermann Tamásné 1 K, Hauszmann Alajosné 4 K, Horváth Erzsébet 4 K, Dobrziñiczky Gergelyné 4 K, Dobrziñiczky Stefánia 4 K, Pelzer Gyula és neje 4 K, összesen 100 K ; Kétegyházi tagok 13.48 K, özv. Kutsera Hermina 2 K, Selmece-Istvánházi tagok 20 K, özv. Majláth Györgyné önmagyméltósága 200 K, herceg Hohenlohe Klodwigné 20 K, ögróf Pallavicini Edéné 20 K, gróf Hadik Béláné 10 K, Bartl Malvina 10 K, özv. Érczhegyi Ferencné 2 K, Dömötör Mária 2 K, özv. gróf Wenkheim Frigyesné 24 K, Német Irén 1 K, özv. Eckhart Károlyné Romhány 1 K, Sztracniczky Zsófia 24 f, Mayer

Júlia 1 K, Egyházközei tagok 17 K, Gungl Mária 1 K, Molnár Györgyné 4 K, Tollwieser 4 K, Dekbusz Adél 3 K, Priester Júlia 30 f, Hochstein Györgyné 4 K, Payer Istvánné 2 K, Haász Józsefné 2 K, dr. Haász Aladár 2 K, Haász Emilia 10 K, Szilágyi Lajosné terjesztőnő által: Tretter György 2 K, Tretter Györgyné 2 K, Szilágyi Lajosné 2 K, Visznovszky Mátyásné 1 K, Tanninger Józsefné 3 K, Tanninger Ferenc 2 K, Tremmel Borbála 1 K, összesen 13 K; Veidinger Györgyné 4 K, Szesztrovics Antalné 2 K, Lorenz Adél terjesztőnő által: Telkessy Ivánné 2 K, Guint Józsefné 1 K, Karkis Kornélia 2 K, Karkis Malvina 5 K, Goschy Mária 24 f, összesen 10.24 K; Gervay Lujza terjesztőnő által: dr. Schermann Istvánné 2 K, özv. Áldassy Antalné 4 K, Slávik Józsefné 2 K, özv. Melcher Mátyásné 1 K, Dragon Jánosné 1 K, özv. Keller Raimundné 4 K, Hofhauser Erzsébet 2 K, Bubola Sándorné 4 K, Keller Antalné 4 K, özv. Schmidt Lászlóné 2 K, özv. Tabermann Gusztávné 5 K, Gebel Lujza 1 K, Fuhrmanek Katalin 24 f, Bregovics Éva 24 f, Zwirna Ferencné 24 f, összesen 32.72 K; Gyöngyöshalmi tagok 12.08 K, Eberling Józsefné terjesztőnő által: Tihanyi Laura 2 K, Piusker Sarolta 2 K, Piusker Augusztina 2 K, Günther Hermína 2 K, dr. Párványi Emil 4 K, Párványi Emilné 2 K, Eberling József 2 K, Eberling Józsefné 2 K, Rejtő Sándorné 4 K, Schützenberger Ilona 2 K, Schützenberger Irma 2 K, Darnai Ilona 1 K, összesen 27 K; Tausch Hermin terjesztőnő által: Lutter Jánosné 2 K, Sgersits Gizella 2 K, Kola Éva 2 K, Szelke Árpádné 5 K, Tóth Jánosné 10 K, Gyimothy Józsefné 2 K, Juhász Józsefné 1 K, Lincz Rezső 2 K, Lincz Rezsőné 2 K, Tausch Hermin 2 K, Hirschler Adél 2 K, Váróné-Jórossy Róza 2 K, összesen 34 K; Kohányi Miklós 1 K, Fedák Rózsa 2 K, Kondé Istvánné 1 K, Meszöglád Anna 1 K, Miszöglád Emilia 2 K, Gröszinger Józsefné 3 K, Nagy Juliska 1 K, Hornyák István 4.24 K, Keszthelyi tagok 2.14 K, Mauzák Ferencné 1.20 K, Podhorszky Irma 2 K, Szláncsik Luca 2 K, Kakamari tagok 45.12 K, Bársonyosi tagok 41.06 K, Hegedűs Gizella 2 K, Muha Mária 2 K, Dobis Mária 4 K, Gyurkóczy Éva 3 K, Komászky Mária 50 f, Brydzinski Józsefné 3 K, Bridzinski József 2 K, Geöcze Erzsébet 40 f, Vászko Gizella Gyertyánliget 5 K, Vincze Mária 1 K, Horánszky Ferencné 4 K, Csiffásy Teréz 2 K, Molnár Imre 2 K, Gregovetz Mária 1 K, dr. Cseley Józsefné 10 K, Schröder Klótild 1 K, Dormuth Magda 1 K, Pesthy Árpádné 4 K, Pesthy Margit 2 K, Czinger Mihály 1 K, Czinger Mihályné 1 K, Bódi János 2 K, gr. Széchenyi Imréné Somogyvár 20 K, Bussai tagok 20.20 K, Holló Györgyné 2 K, Lecskó Jánosné 80 f, Szaniszlói tagok 32.72 K, N. N. Wien 4 K.

1914. január hóban befolyt tagdíjak: Nagyjakabfalvi tagok 107 K, Humor Károly 4 K, Eperjes gör. kath. egyházmegyei tagok 58.94 K, lukanényei tagok 24 K, Peti Róza Mármarosziget 2 K, Haász Erzsébet 1 K, özv. Funk Antalné 2 K, Vas Péterné 50 f., Magvassy Mihályné 2 K, özv. Szabó Eulália 5 K, gróf Zelenski Róbertné 5 K, Szombathelyi egyházmegyei tagok 111.46 K, Györffy Kálmánné 4 K, Hergert Szeréna 4 K, Vermösch Mária 50 f., Oláh Mihály 2 K, özv. Schäfner Rezsőné 4 K, Niklay Mária 4 K, Kassa egyházmegyei tagok 100 K, Szepes egyházmegyei tagok 371.92 K, békéscsabai tagok 65.92 K, Horvát József és neje 2 K, Szappanics Matild 2 K, Kovács Anna 2 K, Nemcsányi Gyula 1 K, Herich Karolina 10 K, Szalma Péterné 3 K, Orosz Amália 40 f., özv. Finta Erzsébet 1 K, Kis György és neje Pázmánd 1 K,

(Folytatása következik.)

Walser-Varga-féle

Örökimádás imakönyv az oltáregyletek imakönyve, ötödik teljes kiadás; 30 óra

K. Sávely Dezső festőművész rajzaival
megjelent és kapható

Közönséges papíron:

Vászonkötés	3 K 50 f.
Bőr-kötés, vörösvágás, tokkal	5 „ — „
Bőr-kötés, aranyvágás, tokkal	6 „ — „

Műnyomó papíron:

Vászonkötés, vörösvágás ...	4 K — f.
Bőr-kötés, vörösv., tokkal ...	5 „ 50 „
Bőr-kötés, aranyv., tokkal ...	6 „ 50 „
Borjúbőr-kötés, aranyvágás, párnázva, kazettával ...	8 „ 50 „

Japán papíron: (az egész könyv egy ujj-
nyinál alig vastagabb)

Vászonkötés, vörösvágás ...	4 K 50 f.
Bőr-kötés, vörösvágás, tokkal	6 „ — „
Bőr-kötés, aranyvágás, tokkal	7 „ — „
Borjúbőr, párnázva, kazettával	9 „ — „
Borjúbőr, hordozható tokkal	18 „ — „

REMÉNYSÉGÜNK 1906, 1907, 1908, 1909-ik évfolyamai 1 K 40 fill.-jével.
még kaphatók ————— egyenként

Reviczky Aladár C.M. munkái:

Mindennapi kenyereink. Gyakran áldozók imakönyve. Ára 3, 4, 5, 10 kor.

Az Oltáriszentség. Ára 50 fillér.

Mindennapi lelki kenyér. Ára amateur kötésben 1.60 kor.

Jöjjetek hozzám mindnyájan. Ára 10 fillér, 100 drb 8 kor.

Az elrejtett kincs, vagyis a gyakori szentáldozás. Ára 16 fillér.

Megjelent tótul is. Ára 16 fillér.

Előadások az Oltáriszentségről. Ára 80 fillér.

Baylon sz. Paszkál, az oltáregyesületek patrónusa. Ára 80 fillér.

Imák és énekek. Ára kötve 80 fillér.

Katonai imakönyv. Ára kötve 40 fillér.

A vegyesházasságról. Ára 16 fillér. Megjelent tótul is. Ára 20 fillér.

Jöjj, Uram Jézus! A gyakran áldozó gyermekek imakönyve. Köt. 1.60 K.

Isten nevét hiába ne vedgy! Ára 4 fillér.

Kaphatók a Lazaristáknál Budapest, IX., Gát-u. 6.

Walser-Varga-féle

Örökimádás imakönyv

öregbetűs hatodik teljes kiadás.

A betűk nagyok, de a könyv alakja alig valamivel
nagyobb a kisebb alakú kiadásénál: K. Sávely Dezső
festőművész rajzaival.

J6 papíron:

Vászonkötés	4 K 60 fill.
Bőr-kötés, vörösvágás tokkal ...	6 „ 50 „
Bőr-kötés, aranyvágás, tokkal ...	7 „ 50 „

Japán papíron:

Vászonkötés, bindre fűzve ...	5 K 20 fill.
Bőr-kötés, bindre f., vörösvágás tokkal	7 „ 50 „
Bőr-kötés, bindre f., aranyv., tokkal	8 „ 50 „
Borjúbőr, bindre f., aranyv. párnázva kazettával ...	11 „ — „

Liguori sz. Alfonz

Üdvösség Útja (elmélgedések).

Az első kiadás elfogyott; új kiadás készülöben.

Ezen könyvek megrendelhetők:

VARGA MIHÁLY esperes-plébánosnál

Kiskunmajsán (Pest vm.)

a pénz előleges beküldése mellett, vagy
utánvétell

A kereskedésben 20%-kal drágább lesz.